

5880

© Aastapidu.
202.
- G.v.Moser.

Wanemuise
näitelawa
+ TARTUS. +

Eesti Üliõpilaste
Seltsi Tartus
Wanemuise näitelawa

Eesti Üliõpilaste
Seltsile Tartus
Wanemuise näitelawa

Aastapidu.

Naljamäng 3 raatufes.

Gustav von Moser.

Tõlkinud: F. Simm.

Wanemuise
näitelawa
✠ TARTUS. ✠

Wanemuise näitelawa,
Jaanuari kuul 1909.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

76125

Tegelased:Dr. Scheffler, advokat.Bertha, tema naene.Kaubanõunik Bolzau.Wilhelmine, tema naene.Ludmilla, jlle verratituar.Dr. Steinkirch.Hartwig.Brimborius, piduskorraldaja.Schnaxe, jeltfitener.Franz, Bolzau teener.Teener, Scheffleri juures.

Epimene waatus Scheffleri korteris:
teine ja kolmas Kaubanõunik Bol-
zau korteris.

Epimene raatus.

Dr. Scheffleri korter. Moodne fiskejaade.
 Ees-paremat kätt üko aken, jelle lähedal
 kirjutustuland. Pahemat kätt espool kirju-
 tuland raamatutega ja aktidega, jelle
 es leentool. Ukjed keskel, pahemat ja
 paremat kätt.

1. etendus.

Bolzau ja Bertha.

Bolzau (istub es paremat kätt ühe leentooli
 pääl). Sinu mees ei tule weel! - (waa-
 tab taskukella.) Minu aeg on otjas. (Tou-
 jeb piistis)

Bertha (harituis käes ja korraldab aiju
 pahemat pool). O, ma arwajin, et ja lõu-
 nako meie juurde jääb, armas onu. Kas
 jaei taha mitte?

Bolzau. See ei lähe mitte, ruulaps - sinu
 tädi ootab mind - ma arwan, et täna
 lõunako midagi õige hääd jaab, ja ja
 tead, jis ei tohi ära jääda. - Jumalaga.
 Tulge meid warsti waatama.

Bertha (rõõmsalt). Onu - kas jaei taha

4.
mulle midagi kinkida?

Bolzau. Kinkida?

Bertha. Ja üks uus hanitiiv tolmupühkimiseks.

Bolzau. Üks hanitiiv? Muud midagi? -
Ja, mu laps - terve tolmupühkimiseväga häämelega. Sõna „kinkima“ läks mulle kontidest - jinu tädi tahab nimelt, et ma talle ühe tolle kingi - nagu seda käiksest võiks välja raputada. Noh, ja pead oma hanitiiva saama. - Õla hästi, mu laps! (Keskusest äras
2. etendus.)

Bertha (üks).

Soo - nüüd on mul lootuse järel veel aega kirjutuse lauda korda seada. (Lähed kirjutuse laua juures) Aga kuidas näeb see jälle välja - Lõdõm ja Gommorra! Seaduste kogu segi pillutud - ma seadus-tolmuga kaetud. (Seab korda ja pühib tolmust äras) Ma tahaksin küll teada, kui kaugele mehed jõuakivad, kui meil ikka jälle korda jalulei hakk. Ja harva

on neil jelle jaoks tänufõna - hu-
"Mul furnulund siin vastu juhtusid!" -
Kui ma seda kastikeft punitun -
käib ikka kananahk üle ihu (Wotab
wäikest kastikeft kätte) Hirmus mälestus-
epimeft pahanduseft meie abielus - ka
siin pean ma hooliga puhastama! -
(Pühitama päält tolmü ära) Ma jooakse
siin siin igavese tolmü alla jätta, et mu
film siin ial ei näeko!

3. etendus.

Schnake. Bertha.

Schnake pistab pääukse vahelt sisse.

Herra doktor ei ole mitte kodus? - Oh,
kõige paremat, tere hommikut, doktor
proua!

Bertha. Minu mees on kodus; - kui teil
midagi temale ütelda on -

Schnake avab oma mappi. Kas mul
temale midagi - mõlemad käed täis -
siin näete, doktor proua - siin on eiteks
pidusõrd - see on programm - liikmete
nimikirijne. jne. jne. kõik meie pidusõrd.

Bertha. Piduko-⁶? Mislugufeko piduko,
herra Schnake?

Schnake. Ah, doktoriproua - nagu
teie jada ise ei teaks - meie aastapiduko.

Bertha. Mislugufeko aastapiduko?

Schnake. Üldiselt lauljate (pidus) ühisel
aastapiduko.

Bertha (kõrvale tõsijelt). Juba aasta
jellest päevast.

Schnake (õhast pühkides). Ja, ja, teie
võite arvata, doktoriproua, on palju
tegemist, enne kui niisugune aastapidu
toime saab.

Bertha (pohajelt). Ma sooviksin, et teie
terve aastapidu -

Schnake. Mis, amstatud proua?

Bertha. Ei midagi. Ei midagi - mina
ei ole mitte laulupidude fõber.

Schnake. Doktoriproua on õigus -
nagu ikka - ainult vahel on laulu-
pidu ja laulupidu vahel. Sa armas
juunal - tänapäeval laulab terve ilm
ja pandakse igal pool laulupidusid
toime. Aga nio kõigis ei ole hoogu

7.
Jees - ainult meie pidu - see on heine asi!
Bertha. Ei saa ka teifiti olema kui kõik
teifid. Ma ei saa mitte aru, mistarwis-
niisugune pidu waja on?

Schnake. Oho, doktoriproowa, lubage
teile korra fletada. Meie linnas olivad
mitmesugused lauljate ühikused - „Kand-
lehaäl“ - „Meestelaul“ - „Lauluräästas.“
Jogauks-neist luges ennaft kõige paremaks,
kõige esimeks - mis üks tegi, jeda laitis
teine - ei olund ühtmeelt nende wahel.

Saal tuli doktoriherral fuur mõte,
neid felfifid kõike ühendada - nii sai
minuwal aastal üleüldine lauljate
ühikus - jel aastal aastapidu - fuur
kontsert - fuur pidu jöök. Meistaoline
jookse kas jalad alt ära! Aga ka
doktoriherral ei ole kerge töö selle
juures.

Bertha. Minu mees - oieti on see tead-
mata - - kas minu mees aastapidule
üleüldse lähed -

Schnake. Ah doktoriproowa teewad
nalja - jeda tean mina paremini -

ta tuleb kindlasti - ilma teemata ei
lähe see juugi - tema on ikka nii lõbus
Bertha (tähelepandikult). So?

Schnake. Nii lõbus, et ta terve feltskoma
kaafa tõmbab. Ah, ta on väga armas
inimene - juurepäraline mees - see doktor
herra!

Bertha (rõhutult). O ja - aga - vääkige
ainult edasi jellest pidust.

Schnake. So - aga häämelega, kui see
teid huvitab, doktoriproua. Täna tule-
vad juba võivad kokku - täna õhtu
on ainult pidukomitee istumine - homme
enne lõunat on esimene kogumine
juureks-aineks.

Bertha. So - jellega algab siis pääle,
eks ole - jelle juures jõudakse muudugi?

Schnake. No - no - doktoriproua, mõ-
nigi võtab omale jälil kilgi pähe - nii
et keel laulmiks- raskiks- läheb. - Noh,
teie teate ju, kuidas see läheb.

Bertha. O ja - ma tean - aga edasi!

Schnake. Siis lauldakse - jälle lauldakse -
ja - ja kui siis kurgus kuivaks jäävad - siis -

Bertha. Joodakse jälle.^{9.}

Schnake. Ja kuidas wül! - Sääl kinni-
tatakse ahendust õige tublisti. Aga
pääafi tuleb alles õhtul - üldine
piduföök - jääl lauldakse - peetakse
kõneid -

Bertha. Ja joodakse jälle - ?

Schnake. Na - nä, doktoriprova -
fio jäawad nad kuni hilja õõfenis -
tuma ja fio on lõbus. Piibel hommikul
- hahaha - doktoriprova, kui nad
fio sinna jälle kokku tulewad - need
pikad naad - wõtawad haput sinet -
hahaha - jeda nimetawad nad pää -
parandufeks - hahaha -

Bertha. Kõrwale. Pääparandus - hirmus!

Schnake. Sääl juures määratakse ära,
kui järgmine aastapidu saab olema.
See on kõik see lugu. Doktoriherra
on teile jeda juba palju paremini
jutustanud, kui mina jeda mõistan,
doktoriprova.

Bertha. Ma kuulen jeda hämmeliga
mitmelt poolt - ma tänan teid teie

10.
siglase kirjelduse eest, armas Schnake.
Schnake. Võtke hääks. - Noh, nüüd
pean ma idafi minema - mul on veel
palju kaia ja palju asju oienada. -
ja veel midagi - piduskõne pärast -
kui doktori herra seda raft unusta-
ma peaks - teie ehk tulete talle
meelde.

Bertha. Minu mees peab piduskõne
pidama?

Schnake. Ja muidugi. O, ta pidas ka
mineval aastal - ja kuidas! Waremalt
pidas herra Krempelmeier need kõned -
see oleks kas või lõhki läinud - mõtelge
omiti, ta ütles, et ta ainult loojast
pääst kõneleb - puhas kadidus - puhas
kadidus - meie tunneme seda - doktori
herra oli küll paar klaafi joonud -

Bertha (kõrwale). Seda ma usun!

Schnake. Aga tal on fiin ja fiin
(näitab päa ja fuidame pääle). Seda
teavad doktori proua ja paremini
kui mina. Noh, mul on auu. (ära
keskelt.)

11.
14. etendus.

Bertha (üksi).

So - Jeda nimetatakse aastapäeva -
ma juba arvafin - ja minu mees on
jelle juures esimene. - Teised kõnelewad
jellest nüfamuti nagu see Schnake -
See võib tema amstile kahju teha -
minu kohus on teda jellest kaitsta,
teda tagasi hoida. See oleks minu
enep juud, kui tänanüfamuti jälle
läheks, kui mineval aastal. Ei, ei, ei -
aga kuidas - Kastikene - jaäl on tema
lendid - paelad - aumärkid jee - mis
ta aastapäeval vinda paneb - kind -
lasti jaoks ta neid otfima - jelle juures
tuleb aji kõne alla - (rotab kastikese)
ja et keinal mingifugust kahtlust minu
kahtmise juures ei oleks - peab see kasti -
ke kõigl täiega hukatusle pühenda -
tud olema! (ära par. poole.)

5. etendus.

Scheffler (Lis) Bertha.

Scheffler (keskelt, astid kaenlas). So -
tänafero on kõik korras! (waatab

12.
Kella) Mul on juft üks tund aega
oma pidukõne valmistamiseks.

(Panub aktid ära ja istub kirjutus-
laua juurde) Ah - kui korras fiin
koik on - on koke märgata, et
Bertha hää raim fiin tões on olnud.

(wõtab fulge ja paberis) Nüüd fiis
kõne juurde. (Kirjutades). Sturstar-
tud pidulised - (raakides) Algu on
hää - "täna on rõõmsa jõudmise
aastapäew -"

Bertha (pah. poolt). Ah - tere homm-
nikust, Bruno!

Scheffler (üles tõustes, fulge käes hoides).

Minu armas Bertha - ole tuhat kord
terwitatud - kui ma täna kodust
ära läksin, fiis nägid ja weel ma-
gufasti und, minu wäikene unekott!

Bertha. Täpled ja minuga hommiku
terwitufeko?

Scheffler. Täplen - mis sugune karm
jõna - nagu teeksin ma seda ku-
nagi?

Bertha. Kes teab?

Scheffler. Ei, ei, minu' käest ei saa ja
ial halba jõna kuulma.

Bertha. Ma nutaksin siis oma filmad
päraft, Bruno?

Scheffler. Need ilufad filmad - ei, nad
ei pea mitte nutma! minu päraft
ialgi! (Suudleb teda)

Bertha. Minu armas mees - aga
jääb näin ma juba jälle fulge sinu
käis - jeda vastinut fulge!

Scheffler. Ainult veel väike töö, mu
laps. (Läheb kirjutufelaua juurde) Just
neil päivil on nature palju tööd. Ja
võiksid mul üht meelchääd - (otfibi kir-
jutuslaual) Kus on siis - ?

Bertha (Kõwale). Ja otfibi Kastikeft!
(Kõvasti) Siis ei taha ma find mitte
ekpitada.

Scheffler. Ja ei ekpita mitte. (otfides)
Arusaamata!

Bertha. Ma ei näe find küll enam
enne jõöki. (Tahab ära minna.)

Scheffler (ikka otfides). Ma ei saa
aru - Bertha!

Bertha (ümberpöördes)^{14.} Armas Bruno!
Scheffler. Mul oli jün väike pruun
kastikene - jäl oliwad minu mäles-
tused ülikooli ajast - mõned aumär-
gid minevaselt aastapidust - ta jefis-
ikka jün - (otjib) arusaamata!

(Jstüb.)

Bertha (Kõrwale). Nüüd on otjustaw
filmapiik - nüüd kindlust!

Scheffler. Kas fa ei tea, kust ta on?

Bertha (kindlasti). O ja - ma tean!

Scheffler. So - noh, see on ju hääd!

Bertha. Ehk õigemini - ma tean, kus
ta oli.

Scheffler (inestades). Kus ta oli?

Bertha. Ja kus ta oli - jefst minä -
minä põletajin jelle kasti ära. (Kõr-
wale) Jumalale tänu - nüüd on see
üteldud!

Scheffler (pöörab ennast inestades ümber).

Põletajid ära - ütled fa?

Bertha. Põletajin ära.

Scheffler. Muidugi kogemata, armas

Bertha - (kõrjeb üles) ette waata matuse

pärast?

Bertha. Ei juugi- vaid sihiga ja rahulise meelega.

Scheffler. See on liig - kõik minu vanad mälestuse märgid - mis mulle nii mõndagi hääd jätta - mõndagi ilusat tundi meelde tuletavat! Kui ma küsida tohin, mis pärast, Bertha?

Bertha. Selle pärast, et sul neid enam tarvis ei ole.

Scheffler. Muidugi on - just homseks aastapäevaks.

Bertha. O, jamma ja õnneti ei lähe?

Scheffler. Kas sa selle juures kahtled?

Bertha. Ja - ma palun sind tungivalt mitte minna.

Scheffler. Enne põletad sa minu kastikeste ära, igatahes - mis palumise viis - see on umbes jefama, kui ma ütlen: ma lähen homme tingimata aastapäevale - meie rõime ju pärast selle üle rääkida.

Bertha. Bruno, jeda si üle ja mitte!

Scheffler. Muidugi - ma lähen aastapä-

pidule.

Bertha. O, see on hirmus! (Nutab)

Scheffler. Ära arva, et ja mind pifara tega fundida saad.

Bertha ennast kogudes ja kindlalt. O! ma ei nuta mitte, et find fundida - kuid paar sõna on mul julle ütelda enese kaitsmiseks - meie oleme nelja filmi all - jul ei ole vaja siis käbeneda.

(Ystub par. pool) Ole nõnda häa ja istu filmapilguks - minu juurde.

(Näitab enese korvale tooli päales)

Scheffler (läheb kirjutuse lona juurde ja istub temast kaugemale). Ma istun juba.

Bertha. Sa mäletad seda päeva - just aasta eest, kus ka teie aastapidu peeti, nagu fina seda nimetad.

Scheffler (rimbus). Oh häda - kas see ongi? (vaatab ümber) Aga kas meie ei jätta seda parem?

Bertha. Ei, ei - meid ei kuule ju keegi.

Scheffler siis räägi vähemalt tasemini. (vaatab tooli ja läheb Berthale lähemale)

Bertha. Päew enne jeda ^{17.} jaatfid ja minu-
le jona, et ja mitte jõgi ajaks-koju
ei tule.

Scheffler (Kimbus). Ja muidugi - ma
arwan -

Bertha. Meie olime alles hiljuti abielluse
astunud - ma ei olnud ial veel üksi
õhtul kodus olnud - ja ütlesid mulle,
et ja natuke hiljemini koju tuleb; -
ma ootasin kuni kella 11 ni -

Scheffler. Sa ei oleks pidanud mitte
ootama - ja oleksid pidanud magama
heitma.

Bertha. Kas see võimalik on - ~~on~~
kui oma meest tead hilja õigi wäljas
olewat - kus õimetuji wõib juhtuda
- ma ootasin kuni kella 12 - ja ei
tulnud mitte - minu sees ärkasid
kõikfugu kurjad mõtted - Kes teab
mis julle oleks wõinud juhtuda! Sa
oleksid wõinud tülise fattuda, julle
oleks wõinud kallale tungida - ma
nägin wainus, et ja haawatud uulit-
jal maas olid - werine - kell lõi üks -

Scheffler (kõrvale). ^{18.} Plui ta juba neli
oleko loonud!

Bertha. Minu kartus-läks-ikka juure-
maks - Kell lõi kaks - minu hirm tõu-
jis - ma tahtsin välja - tahtsin siin
otfima minna - Kell jai kotin - ma
olin nagu palavikus - wacwalt jain
ma weel hingata - wiimaks kuuljin
jannufid - Kogu inimene tuleb uulit-
fat mööda, kõwasti naerdes, nende
hulgas minu mees - ta pöörab wälimis-
je ukse lahti, kätades ütleswad jeltji-
mehed temale hääd ööd - ta naerab
minu üle - ta näeb minu kartust -
ta naerab jelle üle - minu kahwata-
nud paled aratawad tema naeru -
ta naerab minu pifarate üle. - Ma
läiksin kiiresti tagasi, panin ukse
kinni ja saatsin ülejäanud öö-
nuttes mööda - teisel hommikul
leidsin oma mehe siin istumas -
ta magas leentooli pääl - siin jelle-
sama koha pääl. (tõuseb üles.)
Scheffler (tõuseb üles). Ja, ja - ma

mäletan - ma olin ^{19.} vähe nokasta-
nud - ma olen nü fagedasti jinu
terwifeks - pidanud jooma, armas
Bertha - (tahab kallistada)

Bertha (taganedes). Mitte ühte etteki-
te jõna ei ole sel korral üli minu
hulult tulnud - mitte ühe silbigagi ole
ma jeda juhtumist puututanud, aga
jeda töötajin ma sel ööl: jeda kirm-
jat näeru ei taha ma enam ialgi
kuulda - jellepärast loodan ma -
jellepärast ujün ma, et jina seekord
aastapidule ei lähe. Kas pole tõsi,
ja jääd koju?

Scheffler. Jeda ei wõi ma ju jurgugi!

Bertha. Sa ei wõi mitte!

Scheffler. Kes peab siis pidukõne?

Bertha. Mis lähed mulle pidukõne
korda - jul on ka kohuseid oma
naese vastu.

Scheffler (kindlalt). Sa tuletaš mulle
mu kohuseid meelde. Ja, Bertha, mul
on kohuseid jinu vastu ja enese vastu
- ja sel põhjusel ei wõi ma seekord

20.
Julle mitte järele anda - ma pean
jelle juurde jääma - ma lähen pidule!
Bertha (Kujalt). Ja mina ei luba seda.
Scheffler. Aga Bertha, misugune
toon!?

Bertha. See on minu armastuse - mi-
nu muretsenise toon!

Scheffler. Mulle kõlas see toon teifiti:
nagu kangekaelfus ja jonnitajamine.

Bertha. Jonnitajamine? Alles enne
ütlesid ja, ja ei tea mitte, kuidas ja minule
kõrdaid jõnu võiksid ütelda ja nüüd on
jul kõrdaid jõnu kuhjaga!

Scheffler. Sina äritad mind!

Bertha. Minu armastuse ja muretsen-
mise läbi?

Scheffler. Muretsenimine lähel liiga kaugeli,
ma ei ole enam laps, et ilma järele
maatamiseta wälja ei minna!

Bertha. Aga nüüd pead ja lapsiks. Kes
ainult jõna peab kuulma, kellel oma
kõhnust ei tohi olla. Mina olen jinnu
naene, mitte jinnu alam - jinn on mul
õigus ja ma tahan oma õigust kaitsta

21.
- jina ei lähe mitte aastapidule!

Scheffler. Aga ma ei või teifiti, ma pean minema.

Bertha. On see jina viimane jona?

Scheffler. Loo kuula ometi -

Bertha. On see jina viimane jona?

Scheffler. Ja joo - ja, ja, ja, ja!

Bertha. Kõia küll - minu sõnu on kindel - ma ei taha mitte teift nüüguust sõõ läbi elada, nagu juhtub - mina lähen ka ära.

Scheffler (inestades). Lina lähed ära?

Bertha. Ja!

Scheffler. Kuhu?

Bertha. See võib jinnule ju ükspuha olla. Ma lähen Lindenhaini oma jõbra juurde - oma venna juurde Döjendoofti - ehk kuhugi mujale - ainult ära, et jind mitte jälle vähe nokastanult näha! (ära pak. poole)

b. etendus.

Scheffler (üksi).

Bertha - Bertha! - ta ei kuule mitte!
Kui ei ole ma teda ial näinud - aga

22.
ma ei või järele anda - juft niind,
niisuguse ähwardamise järele! Tä
saab asja üle järele mõtlemata, oma
ülekohtust arusaama - muudugi, aga
see rikub mu taju - selle juures pean
weel pidurkõne kokku seadma. (pslud.)
- „Stuustatud pidulised - täna on aasta
päev - “ (peab rahet.) Kuid ta aga
jüisgi läheb? - Ah, mis - jeda ta ei tee!
„Rõõnsa jündmise aastapäev“ - mis
peako-tema wend selle kohta ütlemata?

J. etendus.

Scheffler. Schnake.

Schnake. Soowin alandlikult hääd
hommikut, doktoriherra!

Scheffler. Mis-te soowite, Schnake?

Schnake. Kas te käsite, et kõnetool
jaali sõjas wõi laia jina ääres
peab üles seatawata?

Scheffler. On mulle ükskõik!

Schnake. Lubage - laia jina ää:
rest on teil parem rääkida - hääl
on jäl enam jõudu - hääl laentel
on jäl parem wool.

Scheffler. Arvate?

Schnake. Suur rahe on; kui teie faali
otjas räägite, kõlab nii - (võtab Scheffleri
kübara ja räägib kübarasse). Muusta-
tud pidulised - jne. jne. - Kui teie aga
laia jina ääres räägite - kõlab nii -
(kõvasti), Muustatud pidulised, täna
on rõõmsa hindimise aastapäev -

Scheffler. Kust teie minu kõnet teate?
Nii tahan ju minapääle hakata?

Schnake. Ja, ja, doktori herra, jeda
õpid - ma olen juba palju kõneid kuul-
nud - nii algavad nad kõik. - Jumaluke,
kust võetakse siis iskanut - vähemaks
ütleb igaüks ometi jedaama.

Scheffler (haavatult). So?

Schnake. Ja, üks suure raimustusega -
teine ilma raimustusega - naligelai-
sein, doktori herra - ma pean rohelised
pärjad kõnetooli ümber - siis faate näha,
mis see tähendab! - Ma näen teid juba
raimus ajal seisvat: „kallid laulusõb-
rad -” jne. - See faab suurepäraline
olema!

24.

Scheffler. Mis-see inimene lobab — — hääd
küll, Schnake!

Schnake. Nii siis — lai sein — Joowin aland-
likult hääd hommikut, Doktor herra.
(Pöörab ümber.) Ja, veel midagi — mötelge
ometi, üks „Meestelaulu“ liige on kaewa-
nud, et kedagi reift kõneldasilasta —
mötelge ometi — „Meestelaulu“ astus-ometi
kõige wiimati jõe — siis ei wõi nendest
ometi keegi pidukõneleja olla — see on ju
selge. Aga nemad tahawad, kui wõima-
lik, kõik rääkida, neil on päris-kõne-
lemise haigus — na, kui wiimaks kõik
räägivad, kes jääb siis päälkuulata-
jaks — kas mul pole õigus?

Scheffler. Hääd hommikut, Schnake!

Schnake. Alandlikult hääd hommi-
kut, Doktor herra! (Pöörab ümber.)
Aga veel midagi —

Scheffler (Kõrwale). Wäljakannata-
mata!

Schnake. Tähen datud külaliste hul-
gas on ka keegi herra Hartwig, kes
teie juures korterit peab wõtma —

Scheffler. Pagana pihta - Hartwig.

Schnake. Ei ole riift veel jia jõundud -
ma tohin tema kaarti küll jia jätta?

Scheffler. Ei - ei, võtke pääle ühes - raft
ei tule ta juugi!

Schnake. Kabin - noh, ma küsin
uesti järele. Mul on aini jumalaga
jätta, doktor herra. (keskelt ära.)

8. etendus.

Scheffler (üksi).

Pagana pihta, Hartwig - seda olen
ma koguni ära unustanud. Jgatahes
olen ma teda kutsunud, - aga täna -
minu naene nüfugufes meelcolus - ta
jaaks seda märkama - tema lobasun
läbi jaaks terve linn jellest teada.
See ei lähe - ma pean seda kuidagi
kõrwale juhtima.

9. etendus.

Scheffler. Hartwig. Steinkirch.

(Hartwigil reifitakk kaelas; Steinkirchil
on väike käckorv.)

Hartwig. Scheffler - Bruno - xana
jöber! (Dutku jõe astudes, kaalustab)

Scheffleri.)

Scheffler (naturejahedalt). Komas jõbe-
tere tulemaft!

Hartwig. O, mitte jõna idafi - jõe kae-
pigistus näitab mulle, et meie veel need-
jamad oleme. Säl on kõik jõnad ilma
aegsed - ja fa tead, ma ei rihka mida-
gi rohkem kui kõnekäänufid. Oieti
peaks kõnlemine üleüldse ära jääma,
kus väga hästi ühe jõnaga kõrda
jaab - siis ei aotaks mitte nii palju
ilmaaegset loba.

Scheffler. Väga õige - ja tahad - ?

Hartwig (wale rääkides). Jälle üle-
arime küsimus; muidugi taham ma
ja jaan sulle ka üttema, mis ma
tahan.

Scheffler (Steinkirchi pääle näidates).

Aga jäl on -

Hartwig. Üks wõoras, keda ma ühes-
toim, keda fa tundma pead oppima -
ma tutvustan teda sulle kõhe. Jkka
üks teife järele, kõik teatavas korras.
Noh, fu käi käib hästi?

Scheffler. Ja.

27.

Hartwig. Hüwa - se rõõmustab mind;
et fina selle küsimuse jätta võisid,
joo vastan ma sulle kohe - minu käsi
käib ka hästi, wäljaarwatud wäike
walu pahemas olas. Käisin lootfikuga
föitmas - oli hilja öhtu - kus ma ennast
wähe ära külmetasin; - eite aga wiga
- läheb warsti üle. Tüfeko on homme
aga meie aastapiidu -

Scheffler. Ja - se tähendab?

Hartwig. Lihtsalt, ja ft on küllalt.
Sa oledki ka wõinud ainult pääga
märku anda. Sa oled mind aastapii
Dule kutsumud - oled mulle ühe toa
lubanud - ma olen sinu kutse vastu
wõtnud -

Scheffler. Ja tuleb -

Hartwig. Ma tulen ja ei tule ka
mitte - se tähendab, ma tulen, et
jälle minna -

Scheffler (rõõmustades). Kuidas?

Hartwig. Ma tean, et ja wäga kahetsena

jaad - aga ei või^{ks} parata, vana sõber -
ma pean oma vana tädid juures elama.

Scheffler (kõrvale). Jumalale tänu!

Hartwig. Tä on minu tulekuft kuulda
jaanud - ja ma pean riiakas - aumpak-
lik olema, sest ta on nimelt rikas tädid
jäl leian ma teid kellegi, kes veel ei
tea, kust ta korterit jaab. Hallo - ütlen
ma - see on ju juurepäraline! Jellele võin
ma abiko-olla - ja nõnda toon ma
julle ühe teie külalise, et sul võõrastetuba
mitte ilmaaegu ei oleks jõe featud.

Scheffler. Armas sõber -

Hartwig. Nüüd järgneb tutvustamine -
herra dr. Steinskiroh, noor õpetlane - vä-
ga palju õppinud - teadusliku ajakirja
väljaandja. Kumardage - kumarda
jina ka - ja, tutvus on valmis - aji
korras - on see sulle meelejärele!

Scheffler. Mul oleks -

Hartwig. Veel juurem room, kui teie
mõlemad jina jääkrite, tahad ja öelda;
ma suuan aru - aga see ei lähe mitte -
minu tädid -

Steinkirch (kabelides²⁹). Te näete, et
pea võimata on rääkima hakata.

Hartwig. Ja, lapsed, kui teid mitte
päitledes ei hoitaks, kui teid tahtmi-
se järele rääkida lastaks — kellel
oleks siis kõrvu kuulamiseks! Ma
mäletan veel, kui meie ühes-studeri-
jime, jina tükkid rägigi kõnefid
pidama — ei lüüdnud ühtegi pidu,
ühtegi joonakõhtut mõõda, kuo ja
kõne ei pidanud. Ja ma usun kind-
lasti, et ja homme aastapäeval pidu-
kõnelejana üles jaad astuma.

Scheffler. See tähendab — mind on pa-
lutud.

Hartwig. Na, siis küll — ma tean. —
Müts maha — ma leiaks sulle väga
loomuliku olewat, et „Lauturäästas“
ikka pidukõneleja seft hoollifeb. „Lautu-
räästas“ on ju muudugi parem kui
teised jeltfid, karmad philosophilist
muusikat ette. — Tal on kõige paremad
lauljad — (Steinkirchi poolis nimelt),
neid võib raawalt kuulata — siis

30.
määrab ta muidugi kõnepidajad oma
pooll - teised jeltfid jääwad ikka kõr-
rale - kui nil ka kedagi oles, kellel
kõnelmine käepärast oles - kellel
värskust - raimu - kõik, mis take-
aga see olgu mööda minnes. Pää asi
on aga korras. Teie olete ulual -
ful on armas külaline - täna õhtu
jaame, Linifekobu nõõrastemajas
kokku. - Elage hästi! (Annab mõ-
lematele kätt, pöörab ümber)

Heinrich. Ometi viimaks võin ma
teile ütelda -

Hartwig. Ja, veel midagi - wietest -
kümme kuu est heitfid ja abieluse.
Ma olen jinu abikaasa terwifeko-
minewal aastapidul küll joonud,
agati ole veel teda tundma õppinud.
Sa elad muidugi õnnelikult oma abie-
lus?

Schepfer. Mis sugune imelik küsimus!

Muidugi -

Hartwig. Lihtsalt, jaft oles küllalt
õnne. Palju jonu on kahtlane, justub

31.
ikka nii, et nendest vastumõte wälja
paistab. Sa näed ka nii kahwatu - oled
wähe rõhnumaks jäänud - see on naefe-
wõtmise tagajärg - ja, ma olen tark
ja mõistlik! - Waatke, kuidas mina
wälja näen! mul ei ole naift, ma ei
rõõka ka naift.

Scheffler ja Steinkirch (naerawad kõwasti).
Hartwig. Noh - mis jääb siis naerda
on?

Steinkirch. Ta kibeleb ühtepuhku
naefewõtmise hädaos.

Scheffler. Ma tean - ma tean -

Hartwig. Ma ei mõtlegi selle päiale.

Scheffler. Wana jober - ja oled nii
mõnegi korwi jäänud.

Hartwig. Mis weel!

Steinkirch. O, kuidas oli lugu selle
ilusa lehega kolme kuu eest?

Hartwig. Ma ei tahtnud.

Steinkirch (Schefflerile). Ta tahtis
küll - laiks aga käest ära!

Hartwig. Rumal lori!

Scheffler. Ja wäike wälge käharpää -

ga - Kas mäletad³²⁶?

Hartwig. Mis teie kõik tahate -
Scheffler. Pidi mokaad puhtaks-pühki-
ma

Hartwig. Mulle ei meeldi valget
verd ihimehed ülepea mitte.

Steinkirch. Ma väiksin sulle terve
rea mustaverd nimetada.

Hartwig (pahandab).

Scheffler. Ja ikka jälle käest läinud!

Steinkirch. Läänud!

Hartwig. Kas ma ei ütelnud - kui
teie kord otja kätte saate - siis toote
teie ikka ainult rümalalehti ette. Kui
ma ka just mitte ilus ei ole, siisgi on
mul naimu - seda ei või teie mitte
jalata - ja ainult naimuga võidetak-
se naesterahvast. Kui ma kord tõsiselt
tahan, siis ei hakka ma kausa vaev-
lema - vaid võidan torni jookstes.

Niud ei taha ma enam oma kõrvu
teie tühja juttu päält kuulata - piinata
näär hommikut! (Keskusest ära)

Steinkirch. Ma jattugin nagu võoras

35.
töö majas, doktoriherra - kui ma teile
rahematigi tüli teen -

Scheffler (Kohmetult). Palun - palun -

Steinkirch. Ma tulin ainult kaupa, just
Kartvig kinnitas, et tema tuba wabastis

Scheffler. Muidugi - kui teie tahate
hääks wõtta - (Kõrwale) Siis päike
kuhugi!

Steinkirch. Teie olete väga lahke. Kui
teie wõift lubate, et ma reifitolmumaha
raputan -

Scheffler. Ja muidugi - kui teie wae-
wako wõitaksite jia jise astuda - (por.
poole ukse jäälle näidatis)

Steinkirch. Kui lubate - ma olen kobe
jälle tagasi. (Paremale poole ära; reifi-
tofu jääb ukse juurdes)

Scheffler. Wõtki hääks! (Murtud hää-
lega) See on päris pöögu lugu! Päiesti
wõoras külalane, just nüüd! Mis-jaab
minu naime ütlemas? - Pea - ülewal
kolmandal korral on üko tuba
wälja üwidada; kui ma jelle wõtan ja
ütlen: see on minu wõorastetuba - siis

ei tule mul naasega ³⁴ mit pahandust. Mõte
on häa - tarvis ruttu jeda tehta!
(Tahab ära minna.)

10. etendus.

Bertha. Scheffler.

Bertha (parimalt poolt, tõsifelt). Waban
da -

Scheffler. Mis oleks mul wabandada?

Bertha. Et ma sinu tupp astein - ma
jätfin jia eme midagi maha. (Ostis
pah. pool laua pääl)

Scheffler (enesele). See külm, nõõdukas
toon - (waatab tema pääle) ja õne.
ti on ta nii ilus - ka jüis kui ta ar
mas näoke tõfine on. Häamelega
tahaksin ma talle kaela langeda.

Bertha (enesele). Ma lootfin, et ta
mulle vastu tuleb, aga ta jääb kül
maks ja kangekaelseks.

Scheffler (enesele). Ja nüüd on see häda
wares kõrwaltoas - kui ta wälja
tuleks, see pahandaks teda veel enam.

Bertha (enesele). Ta ei kõsagi. - Ka
hää - minasi astu jainnugi tema

35.
poole. (Näeb Steinkirchi reifitaskut.)

Mis ju fuis jääl on?

Scheffler (kõrvale). Oh häda! (Kõvasti)

See - ? Reifitasku!

Bertha. Tahad jina ka ära joita?

Scheffler. Ei - aga - (kõrvale) mis-
miind ütlen? (Kõvasti) See on - mul
on jääl kõrval toas -

Bertha. Ma ei saa aru, mis sa
ütelda tahad?

Scheffler. Ma rääkisin sulle juba,
et ma mu kirjutaja pean võtma-
ta on tulnud -

Bertha. See on ju häda!

Scheffler. Ta on jääl pes - jääl -

Bertha. So - fuis - ! (waatab talle
inestades offas)

Scheffler. Tere mee lubas mulle kol-
mandal korral ühe toa tema jaoks -
ma tahhin praegu waatama
minna, kas see tuba korras on.

(Kuisatab offasift.)

Bertha. Ära lafe ennaft ekhitada.

Scheffler. Äfi on mõne minutiga kor-

ras. (Kotvale, ära ^{36.} minnes.) O, o! (ära
keskelt.)

Bertha. See on kuulmata! Minu muu-
ja walu pääle ei mõtle ta - aga kir-
jutaja tuba - see on talle palju täht-
sam! O, teie mehed ei teeni seda ära,
et meie oma armastust teie jaoks
pillame! See on palju - liiga palju -
kui find kirjutajast halvemaks pee-
taks! (Kutab.)

M. stendus.

Steinkirch. Bertha.

Steinkirch (paremalt poolt). Ah - üks-
naisterahwas! - on müü waff omi
majaprouat terwitada?

Bertha (külmalt). Ja müüdugi.

Steinkirch. Ma loodan, et minu jän-
olemine mingifugust tüli ei jänmita?

Bertha. Teie jänolemine tüli? - Ma
ei tea mitte, kuidas see juhtuma peaks.

Steinkirch (enfele). Lahke ei ole ta
mitte.

Bertha (enfele). Wäga julge herra, see
kirjutaja.

Steinkirch juttu tehes³⁷. Täewas näib
oma ülekohtu haäks-teha tahtwat.

Bertha. Täewas?

Steinkirch. Päälelle, kui ta meil rös-
kete ja külmade ilmädega kewade
ära rikkus, annab ta meile jõbraliku
juwe.

Bertha (terawalt). Teie näite ilma-
uurija oletat, heera - minu mees ei
ole mulle teie nimi weel ütelnud.

Steinkirch. Minu nimi on Steinkirch.

Bertha. Säääl on minu mehe kirjutuse
laud!

Steinkirch (ümberwaadates). Kirjutuse-
laud - väga ilus kirjutuse laud. Moöbli
walmistamise kunst on uue ajal
väga palju edenenud - kui ma mõtlen -

Bertha (wähele rõõkides). Kas teie ei
taha mitte minu mehe artiklid läbi
waadata?

Steinkirch. Artiklid? - Wististi väga
huwitawad artiklid? Aga ma ei taha
niifele teie finolekul mitte lubada -

Bertha. Ärgerümaft minu finoleku

läbi kirjutada laske.^{38.}

Steinkirch. O, lubage, ma tean oma kohust! - Üleüldise lauljate - ühise aastapäeva jaoks aastal väga hülgas olema.

Bertha (Kõrwale). Hakkab tema ka jellega pääle? (Kõwasti). Sääl on minu mehe kirjutuselaud!

Steinkirch (ümber vaadates). Mis ta ikka sellest kirjutuselauast tahab? (Kõwasti). Kahju, et naesterahwad pidust oja ei võtta.

Bertha (ülestõustes, ärtatult). See puudus veel!

Steinkirch. Aga kahjuko on palju häali selle vastu. Meestelaul, ütlevad neinad, võida ainult meesteltek-

Bertha (Kõrwale). Päaletiskuja inimene! (Kõwasti). Sääl on minu mehe kirjutuselaud! (Kõrwale). Nüüd jaoks ta viimaks ometi oma jehukorra arm. (Par. poole äras.)

Steinkirch (vaatab inestades talle järele). Proual on vist küll nail

39.
pääselle kirjutufelauaga! Wõi ei
soovita mind fin majas? Hartwig
kinnitas - mind wõetawad lahkesti
wastu. Juba Scheffler oli minu mee-
lest nii kohmetu - ja proua oma
kirjutufelauaga ei olnud ka liiga
fudantlik. Ei, ei - minu reifitasku
ei ole weel lahti wõetud - jaab kõi-
ge parem olema, kui ma wõõraste
majas korteri wõtan. (Tahab ära)

12. etendus.

Ludmilla. Steinkirch. Feener.

Feener (keskelt). Ma ütlen doktori
prouale, et teie fin olete. (Tah. poole
ära)

Ludmilla (teurile). Kinult üks fil-
mapilk tahan ma rääkida.

Steinkirch. See hääl!

Ludmilla. Ah - üks-herra! - näen
ma õigesti?

Steinkirch. Petawad mind mu filmad?

Ludmilla. Herra doktor Steinkirch!

Steinkirch (clavalt). Preili Ludmilla!

Ludmilla. Tee teate minu nime weel?

Steinkirch. Kahjuks^{40.} ainult ilufat es-
nime, mis muut kausaega alalõpma-
ta kõrvus kõlab.

Ludmilla. Missipärast kahjuks?

Steinkirch. Sellepärast et teie mulle
oma pruinime ei ole nimetanud, jelle-
pärast et ma ei tea, kes teie olete,
kus teie elate, - et ma teid otfida-
teid üles leida ei võinud.

Ludmilla. Missipärast tahtsite teie üht
lihtsat tütarlast üles otfida, kes-
kord ühel lähiksel filmapilgul teie
eluteest üle läks?

Steinkirch. Ah ja - see oli liiga
lühike filmapilek! Ma lähen Ba-
den-Badenis kõndima, näen noort
tütarlast, kes nõuuta oja ääres pi-
jab. Ma tõttan sinna, aitan teda
üle kivide, mis ülekäiguks oliwad
peatud -

Ludmilla. Jff lasksite jelle juures-
wette.

Steinkirch. Ma arvan ja. - Tä lu-
bab mind lähikest maad teda saata -

Ludmilla. See oli tummitse.

Steinkirch. Teieksfitee see võis kõi-
ge enam viis minutit olla. Tütarlaps
ütles mulle, et ta igapäev seda teid
käivat - teifel päeval olen ma
jälle jälle, - ta tuleb, nagu ta luba-
nud. Üks tund läheb ruttu mööda
- ma tahkun õndjas lootuses, teifel
päeval teda jälle näha - aga ta
ei tule mitte - ka mitte teifel, ega
kolmandal päeval. Ta ei tulnud
kunagi enam.

Ludmilla. Meie pidime häkitseft
ära joitma.

Steinkirch. Ja mul oli teile nii palju
ütelda - nii palju teilt küsida...

Ludmilla. Ma ei olnud nii ruttulise ära-
jõuduga kuidagi nõuus.

Steinkirch. Aga et ma teid jälle näen-
ütelge mulle ometi, kuo ma teid leida võin?

Ludmilla. Ma elan oma onu, Kauba nõuu-
niku Bolzan juures.

Steinkirch. Siin liimas?

Ludmilla. Ja.

42.

Steinkirch. Kaubanõimuriku Bolzan juures
- jün limas - kuni võiksin ma teid
vaatama tulla?

Ludmilla. O, see ei ole mitte nõnda kerge.
Minu tädi tahab mind igast tutruusest
kaugel hoida, ma olen nagu wangis-
kuningatütar -

13. etendus.

Ündifed. Teener.

Teener (avab ukse pah. p., jääb seismas. Dokto-
ri proua lafeb paluda!

Steinkirch. Ja kas ei ole kuidagi võimia-
lik teid päästa?

Ludmilla. See on jelle järle, kuidas rüütel
on Jumalaga, mu herra! (Rutku pah. poo-
le ära)

Teener (keskelt ära).

Steinkirch. See oli luba - o ei, ei - see oli
weil enam!

14. etendus.

Steinkirch. Hartwig.

Hartwig (keskusest). Ah, Steinkirch,
see on häa, et ma find leian - (wäga
äritatult.)

Steinkirch. Mis siis on?

Hartwig (tema käest kinni võttes, är-
wuses). Inimene - see oli häädus, iludus
ja kaunidus ise!

Steinkirch. Ja mis sul siis on?

Hartwig (rahulift). Kas jia ei tulnud
praegu üks noor naesterahvas siia?

Steinkirch. Üks noor naesterahvas jia?
(Kindlalt) Ei!

Hartwig. Mitte? - siis ei voi ma filma-
pilkugi oodata! (Tahab ära minna.)

Steinkirch (hoiab teda). Aga üttele ometi -
mis on sinuga juhtunud?

Hartwig. Lina ei saa sellest ju aru. -
Ma lähen siit ära, jäät tuleb mulle
üks noor naesterahvas vastu. - Tuleb
vastu -! - Rumal - labane sõna -
lehwib, lehwib vastu -

Steinkirch. Noor naesterahvas?

Hartwig. Kas ma naesterahvas ütlesin?
Lüga labane sõna! See oli iludus, häädus
ise - ühe sõnaga - kõrgem olekus - ingel -!

Steinkirch. Luba ja unistad jälle?

Hartwig. Ma jäin kui kinni naelatud

44
peisma - ta lehvib ligemale. Ornad
õhust mängivad tema juuksesteiga - wai-
mustawad walgjad rõhwarad juuksed -
käe hoidis ta wäikest päewawarju-
nagu mõni kuningaproua oma walit-
juse keppi - mahaloõud pilguga - jaäl.
(wotab häkittelt Steinkirchi kätt kinni.)
minene -

Steinkirch (hinnatab). Noh?

Hartwig. Säääl lööb ta filmad üles. Ma
näen üht jiniift filmi - ah mis, filmi
jigawat, määratut, jiniift mees - ma
wajufin põhja.

Steinkirch. Agafa oled päästetud.

Hartwig. Ma ütlesin ju kobe, et sa
minust aru ei saa. Kui ma jälle
meelmeisustele tulen, on ta mööda -
ma ruttan talle järele - ta pöörab
jia majasse -

Steinkirch (kõrwale). Lüd milla?

Hartwig. Nüüd on tarwis teda leida.
See on Ahtne - ma walwan all wäli -
mist üft -

Steinkirch (kõrwale). See oleks - (kõwasti)

Wistiski on ta üleval kolmandal korral.

Ja, toji, ma kuuljin natuke ajast üleval kella tõmbamist. Kui ja ühe trepi kõrgemale lähed ja jääd eskojast eotad, ei pääse ta sinust mööda.

Hartwig: Hää! Ja kui ma ka 24 tundi jääd seisma peaksin!

Steinkirch: Jgaks juhtumiseks saan ma all wakti pidama.

Hartwig: Ah ja - wana sober - meie peame teda leidma!

Steinkirch: Meie saame teda leida!
(Molemad keokelt ära)

15. etendus.

Bertha. Ludmilla.

Bertha (pahemalt poolt). Aga sul ei ole ju tana sugugi aega, Ludmilla!

Waevalt tulid ja jälle minema.

Ludmilla (kella waadates). Sa tunned ju tädi - mul on luba ainult üks tund wälja jääda - ja ma ei tahaks pahapid nägufid näha -

Bertha. Sul on õigus - la hästi! (Sunnab Kätt.)

Ludmilla. Ja siis ei näi ful täna ka
hää tuju olevat - ja sled tõfine vähe
jegane - ja, ja -

Bertha. Mina - jegane - o, (naerab) wäi-
sed majapidamise mured, muud midagi.

Ludmilla. Noh, nendega saad ja korda -
la hästi, Bertha! (Annab kätt, keskelt
ära.)

Ludmilla. Ela hästi! - (väga tõsiselt.)
Wäikesed majapidamise mured - seda rit-
len ma nii naerides - kuna minu
jüda werd jookseb - kuna kõik minu
luomin - võib olla, minu terve tulewik
kaalu pääl on.

16. etendus.

Bertha. Brimborius.

Brimborius (keskelt). Ah! - Wabandage! -
Teener ütles mulle, et doctori herra kodus
olewat - minu nimi on Brimborsius. Mina
olen pidukorraldaja aastapäewal. - Tüi
olete wiht juba minu nime kuulnud -

Bertha (külmalt). Kahetfen.

Brimborius. Ma tahtfin tüi abikaasalt
ainult küsida, mis kõne pju umbes saab

44.
olema - Kas ta waff kahab, et mõnes
kohas juurtüki paugusid aias lastakse -
ju mõjub juurepäralt. Waff wõiwite
mulle ütelda, mis ta jellest arwab?

Bertha (poolekõrval, kurjalt). Ma joovik-
jin, et juurtüki paugus -

Brimborius. Ah - tui joowite juurtüki
paugusid - jellest on mulle küllalt! Siis
ei ole mul kema käest tarwis küsidaagi.
Olge kindel, doktoriproua, kui teie mees
kõnet peab, siis peawad juurtükid mürama
nagu lahingus! Olge minu pääle kindel-
aknarmutid peawad määrinema! - Mul
on aum, doktoriproua. (Keskelt ära)

17. Stendus.

Bertha. (Siis) Scheffler.

Bertha. Näib nagu lähetoowe linn
rööpalt wälja! See õnnetu wastupidu-
ta tungib halastamata minu elu-
jüski pean ma vastu - mida rohkem
õnnetus minu pääle tungib, seda tu-
gewama tunnen ma ennast olewat,
jeda rohkem oma wastupidamisejõudu
kasnawat. (Tämbib jalaga) Minu

mees ei tohi mitte ^{48.} aastapidule minna!
Scheffler (kõskelt). Paha - tõesti väga
paha!

Bertha. Mis?

Scheffler. Tuba kolm andal korral saab
alles kolme päeva pärast valmis.

Bertha. Noh, siis võib jinn uus kirjutaja
jünko võõrastemajasse jääda.

Scheffler. Võõrastemajas - ja, oige - woo
rastemajas. Aga just aastapidu ajal
ma soovisin et ta jinn meil juurde jää.

Bertha. Ah jo, jo - mafaan aru - Noh
ma ei taha jinn takistada. Ma jätan
julle aastapiduroo raba voli.

Scheffler (Berthale lähenedes). Aga, Bertha

Bertha (teda tagasi tõjudes, külmalt).

Palun, minu otjus on kindel - mina
lähen oma venna juurde Rosendorfi.

Käigu jul käsi hästi - jumalaga!

(Pakemale poole ära.)

Scheffler. Naene lähel mehe majast
ära - waevalt võimalik - ei, ei, ta
ei tee seda mitte - kindlasti mitte!

49
18. tennis.

Scheffler. Steinkirch.

Steinkirch (keskelt). Tä läks ära ja
je ootab ikka weel ülewal - (wotab
ruifitasku, mis seni usse juures oli.)
Ah - doktor herra - tee ole juba
tagasi!

Scheffler. Palun wabandada, et ma
nii kauaks jäin - aga kuhu tahate
tee minna?

Steinkirch (taskut maha pannes ja
ette poole tules). Awalikult ütelda -
mul oli õnn tee proua abikaasaga
rääkida - oli märgata, et ta mitte
hämmeliga ühe wõõra inimolnift ei
soovi.

Scheffler. Mitte hämmeliga - kuidas
woite teie seda mõelda?

Steinkirch (kõrwale). Ma muuran
ikka weel oma pääd jelle kirjutus
lana pärast.

Scheffler (kõrwale). Ah, see lähed! - (kõ-
wasti) Ma pean teile awalikult üt-
lema, minu abikaasa sai halwa teate

50.
oma nenna käest. —
Steinkirch (poolcünfele), Pidi äige
halb olema.

Scheffler. Tä peab koke nenna juurde
joitma.

Steinkirch. Siis on kõige parem,
mina lähen ka koke võõrastemajasse.
(Tahab minna)

Scheffler (teda tagasi hoides). Seda
ei luba ma milgil tingimisel! Teie
olite minu võõras, mina pean teie
est hoolitsema.

Steinkirch. O-palun!

Scheffler. Muidugi ei või ma oma
abikaasa äraoleku ajal kõiki teile
koduseks teha.

Steinkirch. Noh, siis laske mind wõõ-
rastemajasse. (Tahab minna)

Scheffler (teda tagasi hoides). Ei - ei -
mitte milgil tingimisel! Ma min
leid oma onu juurde.

Steinkirch. Teie onu juurde? Wast
joitab selle abikaasa ka parajasti
ära?

Scheffler. ⁵¹ Teid rõõtsarje jääl eskuju-
likult vastu.

Steinkirch. Ma tänan teesti - (taab
ära minna.)

Scheffler. Kaubanõuniku Bolzan maja
on tuttav oma lahkuse poolest.

Steinkirch (alawalt). Kuidas teie õnu
nimi on?

Scheffler. Kaubanõunik Bolzan.

Steinkirch. Tal on üks kofutütar?

Scheffler. Ja.

Steinkirch (kindlasti). Ma rõotan
teie ettepaneku vastu - meie läheme
teie õnu juurde. Aga läheme ruttu.

Scheffler (kuulatab akna poole). Mis-
je on - üks hanker! (waatab wälja)
Minu abikaasa - käikohwoiga - ta
jõidab teesti.

Steinkirch. Mis teil siis on?

Scheffler (kimbus). Näete nüüd, doctori
herra - ta jõidab teesti!

Steinkirch. Ja, ma näen.

Scheffler (jagafelt). Ja-je on mulle ar-
mas, et teie jeda wife näete, kuidas

52.
ta ära foidab. (vnefeles) Mitte niht
pilkugi minu jaoks! (Kõvasti) Sääl
(mahalsöödult) ta on läinud!

Steinrich. Oige - ta on läinud - aga
miks ütlete teie seda nii haledalt?

Scheffler. Haledalt? (Ennast kogudes
ja summitult rõõmsalt.) Mitte sugugi -
mitte põrmugi! (Kõrvale) See on liiga
loll - mis näid teha?

Steinrich. Kas meie ei tahtnud
teie onu juurde minna?

Scheffler (üles ärgates). Ja, ja, niidu-
gi - Jumala nimel! Edasi - onu
juurde! - (Mõlemad hakkavad min-
ma.)

(Eesriie langeb.)

Teine raatus.

Saal kaubanõunik Bolzau juures. Suur lahtine uks, koft aed näha on. Paremal ja pahemal pool uksed. Ees paremat kätt aken. Pahemal pool sohva, selle taga lilledauid walamise kamuga. Ees paremat kätt maldaud. Toolid jne. Fluus siifseade.

1. Stendus.

Bolzau. Wilhelmine.

Bolzau istub sohwa pääl, ajaleht käes. Koik jupeluspaiwad jälle täis. Ma ei jaa aru, kuidas inimesed jupeluspaiwadest tükiwad. Waagufasti ködus-istuda, ilma murseta - kui koik mõnufasti featurid - pe on ju koige õigem elumaitmine!

Wilhelmine (paremal pool akna juures). Mis kell wõiks juba olla?

Bolzau. Kas peab sulle minu köht wõi nur wastama?

Wilhelmine. Sinu köht käib õigesti.

Bolzau. Jumalale tänu - ja! Kui

54.
vana pois õigel ajal oma tarvidustest
jõbraliku nurisemisega teada ei anna
on terwisega lugu halb. (waatab uuri)
Noh, minu köht teatab jõgiaega - kella
järel on veel 10 minutit aega.

Wilhelmine. Ma ei saa aru, kuhulid
milla jääb?

Bolzau. Kardad ja juba jälle?

Wilhelmine (rahutult). Tä oleks pidanud
juba kodus olema, kui aga -

Bolzau. Aga laps, ta on ju juur küllalt
et wankriest kõrvale hoida.

Wilhelmine. O, wankrid ei ole veel kõi-
gefuurem hädaoht noorele tütarlap-
sle.

Bolzau. So? Noh, mislugused hädad
waritewad siis veel neid waeleid noori
tallerefi?

Wilhelmine. Seda tead ja ise küll
kõigeparemini. Sa olid kind ise ka
nõuqune hädaoht.

Bolzau. Millese fina häamelega
jooksid. Hahaha!

Wilhelmine. Milleest ma igatahes

algfasti kõrvale ei mõistnud hoida.

Bolzau. Ja see hädaoht on kind oime-
tusest vinnud?

Wilhelmine. Muidugi.

Bolzau. Tähelepanemise väärt, et
tütarlapsed nagu pimedad jellesse häda-
ohusse jooksevad!

Wilhelmine. Ära naera - meil vaestel
naestel on juba nii palju kanda.

Bolzau. Palju kanda? - Tääl on ful
õigus - riided - paelad - ehted -

Wilhelmine. Meeste tujud -

Bolzau (häälidamuliselt). On minul tuju-
fid, Wilhelmine?

Wilhelmine. Na - na -

Bolzau. Mimmake -?

Wilhelmine. Hm!

Bolzau. Mimmavene - tujud? On ful
õigust minu üle kaevata?

Wilhelmine. Seda ütleb mees kõige ilu-
süütama näoga ilmas. Ja kui fage-
dasti olen ma teda palunud uut wank-
rit osta. Oled ja siis tolle hoopis ära
unustanud?

Bolzau. Oh häda, ⁵⁶ see tõld! (Pöörab im-
ber ja võtab ajalehes)

Wilhelmine. Mul on häbi, kui ma pa-
runiproua Hirshbergi ja teifi tõldades
näen joitvat - ja minul ei ole mitte.

Bolzau (inimeli). Haruldane rahvas-
need naepid! Noorelt häbenevad nad,
kui neid liiga palju rahitakse, - pä-
raftpoole häbenevad nad siis, kui neil
tõldajid ei ole ja neid küllalt ei rahi-
ta. (Loeb ajalehte.)

Wilhelmine. Bolzau!

Bolzau. Hm?

Wilhelmine. Töld?

Bolzau (paneb lehe ära, tõuseb üles).

Mis siis täna juua on, Mimmakene?

Wilhelmine. Töld?

Bolzau (naljakalt äritud). Ah - see on
tõesti mul juua kõhus!

Wilhelmine (häälitledes). No-no - ka-
napraad on.

Bolzau (jõbralikult). Kanapraad -
hm! See meeldib mulle täna väga.
(vaatab kella, Kas müüsi lähe varsti)

Jõõna?

Wilhelmine. Ludmilla ei ole veel tagasi tulnud.

Bolzan. Ah ja -

Wilhelmine (akna juures). Täält ta tuleb rünnaks!

Bolzan. Kuuks, kallike - ja känd tütarlapsena nature liiga valjult ümber.

Wilhelmine. Liiga valjult? Ei, ainult hoolikalt.

Bolzan. Et ja järele vaataid, mis ta loeb, teda korra pidama harjutad - see näik on minu meelst päris loomulik.

Et ja teda aga terveft jeltskonnast kaugel hoiad, on liiga piinlik hoolikandmine - ma usun, et ja ka enese tütre vest rohkem ei muudaks.

Wilhelmine. See p see on juft. Kui minu vend Amerikasse läks, ufaldas ta lapse minu hoolde -

Bolzan. Meie hoolde -

Wilhelmine. Kuidas?

Bolzan. Meie hoolde ufaldas ta lapse.

Tääl on nimelt wähe -

Wilhelmine. Noh, ^{58.} hää küll, meie hool-
de ufaldas ta lappe - pani tema kas-
watusse mulle jüdame pääle -
Bolzau. Meie jüdame pääle.

Wilhelmine. Sellepärast kardan ma
kütarlappe päraft wäga - wõõraft
wara hoitakse kolme ~~korde~~ koolega.
Bolzau. Ja wünnaks-läheb ta ometi
mehele - kantsin ütelda - jattub häda-
ohusse.

Wilhelmine. See juft ongi minu alatine
kartus. Kirinuga mõllen ma selle
pääle, kuidas ma teda minawal aas-
tal Badenis ühe nooremcheega üle
aasa nägin kõndivat ja sellega justu
ajawat. Kõhe teifel päewal joitfin ma
lära, selle pääle waatamata, et minu
rawitsemine weel lõput ei olnud.

Bolzau. Hm! - aga, kallike, mis mõ-
te on siis selle juures - tahad ja laft
nomaks kaswatada?

Wilhelmine. Mis! Ah mis! Ma tahan
teda ainult hoolfasti hoida, kuni minu
wend Amerikast tagasi tuleb - ta peab

59.
ta tagasi jama, nagu ta teda minu
kätte andis.

Bolzau. Meie kätte andis - meie kätte.
- Mina lubasin kätte võtta eest hoolitseta,
ja kui ta kord üht tublit meest armas-
tab - siis annan ma ta temale, sest
tubli mees on tõeline oma tütarlapsel.

Wilhelmine. See on arvamise asi.

Bolzau. Paha ja jama jama? Kas
ei ole minajinu õnn?

Wilhelmine. No ja -

Bolzau. Noh, mis sul siis puudub? -

Wilhelmine. Hm - tõd!

Bolzau (kõrvale). Juba jällepe tõd!

2. Stendius.

Erindisid. Ludmilla.

Ludmilla (keskelt). Siin ma olen tädi!

Tere hommikust, armas onu!

Wilhelmine. Sa oled liiga kaua väljas
jäinud, mu laps.

Ludmilla. Mul oli nii palju tarvis
muretseta - mustoid - helmeid - lõnga-
igal pool peeti mind kinni.

Wilhelmine (astub lähemale). Sa oled näost

60.
punane, kas ehk liiga ruttu käigid?
Ludmilla. Ohk on nõnda raske - kas
kub wift kindlasti muristama
Wilhelmine. Linnu filmad hülgawad ka
nõnda isäralikult - on finuga midagi
gi juhtunud?

Bolzau (enyle). Wift mõni hädaoht?
Ludmilla. Ei midagi, tädi, - mitte mi-
dagi. Mis pidi mulle siis juhtuma?
Wilhelmine. Noh, wõib ehmatada - kar-
ta.

Bolzau. Wõib ränkri ulla fattura - ja,
ja - ilm on hädaohtusid täis, mu laps!
- Kõga, kallike, niind näitawad minu
kell ja rõht ühte ja sedasama aega -
kõige wiimane aeg lõunale minemiseks.
Wilhelmine (hoollitseb ~~Wilhelmine~~ Ludmilla
ümber). Ole ettevaatlik, Ludmilla - käi
minu häa õpetuse järele.

Bolzau. Lähme oneti juba sööma! (Pa-
hub Wilhelmine ära wiaas)

3. stendus.

Endised Franz (Luis) Schnake.
Franz. Herra Schnake tahab herra

61.
Kaubanõunniruga rääkida.

Bolzan (pahafelt). Tulgu teine kord -
nüüd ei ole mul aega.

Wilhelmine. Tal on ikka ju väike aji
viendada - ära lae waft inimeft kaks-
korda kätia.

Bolzan (vastutakuft). Lius waib ta
tulla - aga rutku!

Franz (Kafes Schnackefise).

Schnacke. Tere lõunajt, kaubanõunniku
herra!

Bolzan (lihidalt). Ma ei ole weel lõuna-
lauda jäänud.

Schnacke. Muidugi - muidugi - peenise-
jed jorkjad lähewad harilikult ikka
hiljemini lõunalauda kui miefugune,
kes jagedasti jügugi lauda ei jaagi -
waid tükiripe liiba ja liha piusti jala
pääl peoft ära jömma peab.

Bolzan. Aga mina tahaksin lauda
minna, Schnacke, ja juft kobe - ütelye
rutku, mis teie tahate.

Schnacke. Tahaksin ainult nimekirja
ette panna ja teie armulikku ailekirja

paluda.

Bolzau. Mis tarvis - mis jaoks?

Schnake. Ah, kaubandünniku herra -
nagu teie ise jeda i teaks?

Bolzau. Jätke oma iluarmid sõnad -
mis tarvis?

Schnake. Noh, ühildise lauljate ühise -
je aastapiduse - piduseõigiks, et teada
oleks, kui palju roovaid teie kaasa toote
siin - (paneblehe ette)

Bolzau. Kust teie teate, kas ma ülepää
oja võtan?

Schnake. Ah, kaubandünniku herra,
jelle juures kahelda oleks kuritegu. Teie,
kannaaegne „Kandlehääl” liige, olete
pea alati ehtjilule liige olnud - olete ala
ti bariton jolo laulnud. Ah, kui ilufas
ti laulsite teie Reichardti kantsõnneted
koori jaatufel! - Kuid ma jelle pääle
mõllen -

Bolzau (enfele, shates). Ma mõtlen
oma kanapraadi pääle!

Schnake. Meie linna tähtsam mees
peaks aastapidul puuduma - see ei

lähel ju fuguugi mitte! ^{65.} Ja see nõid saab
ka nii ilus - pidulik rong - kaks muusika
koori - herra Brimborius on kõik kasti
korraldanud - juur kontsert - pidufook.
See saab suurepäraline olema, kauba-
nõunik herra!

Bolzan. Võib olla - ma ei tule siiski
mitte, Schnake.

Schnake. Ah - ei -

Wilhelmine. Aga mis päraft ei taha
ja minna, armas mees - ma arvasin -

Bolzan. Et meie jõu läheme. (Võtab

Wilhelmine käe.) See on palju tähtsam!

Wilhelmine, Schnakele, rahustades). Tule-
ge teinekord, herra Schnake, herra kau-
banõuniku mõttele järele. Meie tahame
praegu lauda minna.

Schnake. Hää küll, kaubanõuniku
proua, ma tulen uuesti. Ehmatas on
mul aga päris lüüft läbi läinud.

Kui herra kaubanõuniku püüds, siis
oleks ainult pool pidu! - Soovin aland-
likult hääd isu! (Keskelt äras)

Bolzan. Kui see inimene juud nii palju

64.
Jõnnifeko-tarwitaks, kui raapimifek
jüo peaks-ka küll pakfuko ja rasva
feko minema!

Wilhelmine. Missäpäast ei taha ja jüo
pidule minna?

Ludmilla. Sa sled ju muidu alati oja
wõtnud?

Bolzan. Lapped, mulle on rahulik ja
hõlbus-ku rohkem mult mõõda kui
lõbu. Pongis-foojaga ühes-käia, õhtul
kana istuda - rohkem juna kui mulle
hää on! - Ei - ei! - Aga kas meie
ei saa kõrd juha lunda! (wõtub ka
Ludmilla käest kinni)

Wilhelmine. Ma pian sulle ütlemä-
ma wõffin mehe ja Ludmilla jaoks
näikefe loge gallerii pääle, et kont-
ferti nägemata päält kuulata.

Ludmilla. Ja ma roõmustajin selle
üle wäga! (Silitab tema palefid.)

Bolzan. Aga -

Wilhelmine. Wäsel lappel peab ka
ükskord lõbu olema. (Silitab tema
palefid.)

65.
Bolzau. Aga lapsed, - jeda kõrke võib
laua juures rääkida - tulge ometi
kord! (Tahab mõlemaid ära viia)

4. etendus.

Üridised. Brimborius.

Brimborius (keskelt). Wana sõber - tere!

Minu daamid - mul on aau!

Bolzau (laseb Wilhelmine ja Ludmilla
käden lahti). See ka veel!

Brimborius. Ega ma ometi ei skfita?

Bolzau. Meie tahtjime juft lauda
minna.

Brimborius. Siis ei taha ma teid

kima pitada - ainult paar sõna,

Bolzau - ja pead laua juures jubatufe
eneft kätte wõtma!

Bolzau. Mina?

Brimborius. Kui pidusorraalwaja olen

ma enefe päüle wõtnud fülle jeda teatada

Bolzau (kõrwale). See puudus - veel! -

(Kõwasti.) Teie peate mind wabandama -

ma ei lähugi pidule.

Brimborius. Ah - nali, wana sõber!

Meil ei ole terves linna - kedaagi, kes -

106.
Jelleks nõnda kohane oleks nagu jina.
Jonas nõnda mõjus - teataw annu - tar-
wilik ettevaatus -

Bolzau. Ja - ma tunnen seda - igauks
tahab juhtumise korral kōnet pidada.
Sääl ei saa kellelegi õigust teha - ühele
annad wara jona, teisele hilja. Ma
täna selle aineti eest!

Wilhelmine. See on aumamet - õieti ei
tohi ja seda tagasi liikata.

Bolzau. Armas Brimborius, olete teie
juba lõunat söönud?

Brimborius. Ja.

Bolzau. Mina veel mitte.

Brimborius. Siis ütle ainult ja - ja
mina ei kfiita teid enam kauemini.

Wilhelmine. Armas mees -

Ludmilla. Armas onu -

Brimborius. Wana jober - ?

Bolzau. Ja siis - ja, ja - muidu võin
ma tõesti söögist ilma jääda! (Wil-
helminde) Pehke mulle seda hääd
ja istuge lauda - tõsta jupp wälja -
ma tullen kōhe järele. (Korwale.)

Kanapaavad peab küll ^{67.} viist juba ära
kõrvenud olema!

Wilhelmine. Tule, Ludwigilla!

Brimborius. Mul on aum, minu daamid!

(Wilhelmine ja Ludwigilla lähewad
paremale poole ära.)

Brimborius. Nii siis tektud, wana sõber-
ja tüed! (Annab temale käet.) See on ilus!

Bolzau (keda käet kiini hoides ja usse
poole wüts). Ja, ja. - Ma tänan sind
wäga sinu waewast!

Brimborius. O - wõta hääks!

Bolzau (kumardades). Südamlik tänu!

Brimborius. Ommistatud jõumaaeg! (ta-
hab ära minna.)

Bolzau. Tänu! (Läheb alle poole.) Ju-
malale tänu!

Brimborius. Wana sõber - weel midagi!
(Tuleb uuesti ette.)

Bolzau. Helde taewas!

Brimborius. Mõtle ometi, ma toin
juurtüki kuulijid küti jeldist.

Bolzau (lootujeta). See on mulle isära-
nis armas!

Brimborius. Nii pea kui song aada
jõuab, võetakse ta juurtüki pausude
ga vastu.

Ludmilla (ukse päält). Armas onu,
jupp lähed külmaks!

Bolzau. See inimene lafeb ^{juu} jinnu minu
pääle juurtükipauskufid! Ma tulen
kohe!

Ludmilla (ära).

Brimborius. Siis nõnda! - weel kord -
jumalaga! (Annab kätt.)

Bolzau (kõrvale). Müüd ei lafe ma
teda enam lahti! (Wüb ukse juurdes)

Brimborius. Ütle mulle õige, mis sa
arwad, kas kuulid kahekorbet laa-
diniist kamatawad? (Jäab seisma)

Bolzau. O ja! (Wüb teda etafi)

Brimborius. Siis tuleb kõvem paus!
(Jäab seismas)

Bolzau (wüb teda jälle etafi). Teie
peate seda läbi katsuma, wana
löber.

Brimborius. Soovin hääd juu! (Kes-
kelt ära)

Bolzau. ⁶⁹ Ometi kord ära! Ah-ohku!
Ma ufun, jeda natukeft jööki ei saa
ma tänä juuguji! Jgatahes on ka-
nad juba mustaks põlenu. (Tahab
paremalt poolt ära minna)

5. stendus.

Franz. Bolzau. (Siis) Bertha.

Franz (tuleb par. poolt ukseft Jupiteri-
naga ja tahab keskelt ära minna).

Bolzau. Franz, kui keegi veel tuleb
ja minuga rääkida soovib, siis ütle
jellele, et ma ära olen reisinud, jurninud,
ohk maha maetud - kõik mis ja ta-
had - ainult ära lafe kedagi jisse!
Saad aru?

Franz. Wäga häia, herra Kaubanduu-
nik!

Bertha (kübar pääs, mantel seljas,
näike reigitakse käes keskelt). Armas
onu!

Bolzau ukse pääl, ennast ümber pöördes).
Mis? Miuu kahtutata? - Nüüd on
lugu lahti!

Franz (keskelt ära).

70.
Bertha. Ja, ja - mina olen, armas onu.
Bolzau. Kust ja siis tuleb - ehk kuhu
ja minna tahad - nii režiivilikomas!

Bertha (kimbus). Ma tahtsin jinnu
juurde tulla - jind paluda, et ja mind
mõneks päevaks oma poole võtaksid.

Bolzau. Muidugi - hämmellega, mu
laps - aga -

Bertha. Sa tahad teada, mis päraft -
ma lafen oma praadiakju ümber
teha -

Bolzau. Praadiakju ümber teha?

Bertha. Ja - selle päraft seifab kõik
minu majatalitus -

Bolzau. So - so - so! ...

Bertha. Ja siis mõtlefin ma, et see
kõige parem oleks; kui ma paariks
päevaks teie juurde -

Bolzau. Tuleks - wäga tõsi - aga
kui siis jinnu mees on?

Bertha. Minu mees - ta - ta - ta
läks tänana wälja - (Hakkab
nutma) Armas onu - -

Bolzau. Aga mis sul on - ja nutad

Bertha?

Bertha. Ja - ainult minu praadi-
ahju pärast - mul on ternast nii kange-
ta oli veel nõnda häda!

Bolzau (kõrvale). Ei, ei, ei - jaäl on
midagi juhtunud, - aga minu praadi-
tud kannad! (kõvasti) Kuule, armas
laps, kõigepeält kuivata omu filmad
ära - ja tule ühes minuga lauda. -
So - pärast räägitse ühes koos mõni
jona sinu praadi ahju üle.

Bertha. Ah ja, armas onu - räägi
minuga praadi ahju üle! (võtab nukk-
judes Bolzau ümberst kinni.)

Bolzau. No ja, laps! - Aga nüüd
koogu innast - rahu - so - so - et teised
midagi ei märkaks. Mis on teistel
praadi ahjust tarvis teada - eks ole?

Bertha. See on täiesti õigus, onu.

Bolzau. Kui kannad mitte jõeks ütle
praaditud, siis pead ja ka mõneti ki-
kef jaama - aga vastutada ma
jelle eest ei või! (Berthaga paremale
poole ära.)

6. stendus.Franz Scheffler.

Franz (vaagen käes). Tarkad on
alles lauas. Kas teie tahaks lah-
kesti joogituppa astuda, herra dok-
tor?

Scheffler (Keskelt). Ei, ei - mul on ai-
nult paar jona kaubunõuniku
herraga rääkida. Ma lasen teid
paluda üheks-filmapiilguks.

Franz. Nagu soovite. (Tahab por-
poole ära minna)

Scheffler. Franz!

Franz. doktori herra! (poorab
ümber)

Scheffler. On parem, kui teie minu
nime ei ütle - muidu kutsuvad
nad mind fiske. Ütelge - üks wõõras
herra lasel paluda.

Franz. Wäga häa, doktor herra,
wäga häa! (Paremale poole ära)

Scheffler. Kui ma tänan ühe filma-
pilgu aega oma kõne jaoks - jaatfin!

(võtab kehe taskust välja^{73.}) Maci
jaa aru, kuidas ta mul valmis-
peab saama. (Loeb.) „Nagu üksikud
toonid oma kokkukõlas täielikku
harmoniat fümmitavad — nõnda on
ka lugu inimeste feltkonnas. —“ (Rää-
kides.) On küll natuke rumal — aga
kõlab siiski. (Nagu emme.) „Üksik ei
või täielikult midagi korda saata —“
(rääkides.) Dieti ka natuke rumal —
üksik võib oige palju teha — aga see
kõlab ka! — (Nagu emme.) Harmonia
on aga olemas — harmonia — minu
amustatud pidulised —“ (Rääkides.) Jäka
tuleb mul mõte Bertha pääle kokku-
kõla wahel. Maci jaa ühtegi mõist-
likku lauset valmis! (Waatab oma
kõnet.)

7. etendus.

Franz. Bolzau. Scheffler.

Franz (läheb par. poolt keskest ära).

Bolzau (paremalt poolt ferwiettega).

Kes-see, saatanapihta, jälle siin on? —

Ah, Scheffler! — Kas ja tahad wimati

74.
oma kõnet mulle ette lugeda?

Scheffler. Ainult paar sõna, armas
onu.

Bolzau. Paar sõna - jeda kõnekõianu
ma juba tunnen - siis ei saa ma
enam juutäit fuhu!

Scheffler. Mul on üks võõras, doktor
Steinkirch, kes varemalt, kui ta jän-
elas, „Meestelaulu“ lüge oli.

Bolzau (pool kõrvale). See on mulle
üks kanna kõik!

Scheffler. Tä tuli aastapidule - pidi
minu juures elama -

Bolzau. Ka üks kanna!

Scheffler. See agasi lähe mitte hästi.

Bolzau. Aha - praadidatju päraft!

Scheffler (inestades). Mis suguse praadidatju päraft?

Bolzau. Ma mõtlefin ainult - ja ei
saa raft praadida - jafis -

Scheffler. Kuidas tuleb fina oneti
praadimise pääle? - Ei - minu nae-
ne on nimelt ära joitnud -

Bolzau. Aha - ära joitnud?

Scheffler. Tä loitis ^{75.} oma wenna juurde
Kopendorfi.

Bolzau. Aha! Aha!

Scheffler. Tä oli midagi tähtsat
temaga läbi rääkida.

Bolzau. Paranduse asjus?

H Scheffler. Oigus - ja.

Bolzau (Kõrwale). Tä waletab nagu
raamatust! Na - oota ja, pois!

Scheffler. Oma abikaasa arastemisel
ei saa ma wõõrast hästi oma juures
pidada - ja siis tähtsin ma siin paluda

Bolzau. Et makeda oma poole wõ-
taksin? - Noh, nünnugi pärast.

Scheffler. Lasted väga häid. Ma
jään temaga veel koos lõunat - pä-
rast lõunat toon ma ta sinu poole.

Bolzau. Kuule aga! - Kas ja ei
woiko tänasõhtu üheks-tunniks minn
juurde tulla?

Scheffler. Minu kõne hõlmeks, armas
onu -

Bolzau. Mul on midagi tähtsat sinuga
läbi rääkida - sinu käest nõuu küsida.

Scheffler. Minu ^{76.} käest nõuu?

Bolzau. Ja-see on nimelt juridiline
küsimus - ühe praadiakju pärast.

Scheffler. Ühe praadiakju pärast?

Bolzau. Ja-ja-ja - polein, tule
õnneti - nüüd ei ole mul aega sulle
lähemat seletada - see on väga kent-
sakas lugu selle praadiakjuga.

Aga nüüd pean kanapraadi kallale
ajuma. Ela hästi! (Kõrvale). Oota
aga, oota, mu armas poiss! (ära
par. poole.)

Scheffler. So - sellest kimbatusest olen
ma lahti - Steinkirch on ulual. -
Nüüd võin ma tõsiselt oma kõne
pääle mõelda. (Wotablehe väljas)

8. etendus.

Scheffler. Hartwig.

Hartwig. Kuis on siis minu hää ma-
na, hää kaubanõunik? - Ah,
naata - Scheffler!

Scheffler (pistab lehe taskus). Kas
see ka juba jälle süin?

Hartwig. Kuis on siis väina Bolzau?

Scheffler. Ta on soomas^{17.} - ma olen -
Hartwig. Mitte üht sõna edasi - soomas -
jellest on küllalt! See on tervele kahju-
lik inimest soogi juures eksitada ja
päälegi ka kõnnevastane. On aga
inimisi, kes just sel tummil tulevad, et
süs kindlasti teist kodu leida. - Et
mitte teist korda tagasi tulla, süs
on nad hoolimata - nüfugufid ei saa
välja vijata ka mitte. Lafeme süs
vana Bolzan vahulikult süs, jelle
aja süs väime meie vähe juttu ajada.

Scheffler. Tema väigib ja mina
kuulan päält - jeda nimetab tema
juttu ajamiseks!

Hartwig. Kui mina ükskord oma
kodukolde sisse jaan, süs panen mina
soogi aja pääle isäralist rõõku.

Mina teevile annan ma kindla käsu,
et ta sel ajal -

Scheffler. Sina mõtled ikka -

Hartwig. Oma kodukolde pääle -
misugune küsimus!

Scheffler. Aga ja oled -

Hartwig. Ma⁷⁸ tean kõik, mis ja
jälle ütelda tahad. Ma olen enimnalt
igatahes mõne wahtinud, aga ainult
naesterahwastega ümber käimise wiisil.
Minu kärjituks tüdru on see andeks
antaw.

Scheffler. Siin ei ole -

Hartwig. Siin ei ole mitu korda mõis-
tetud, minuist ei ole aru saadud - lugu-
peetud. Sellest ajast saadix aga olen
ma oma waimu koolitanud - olen
naeste ifeloomu uurinud -

Scheffler. Nagu see kord arstiteadust.

Hartwig. Mitte jõna sellest! Kui
ma teada sain, et inimene umbes
6000 haigust wõib saada ja et nende
wastu ainult 248 abinõu on, siis
tuli mul hirmu pääle, ja ma jättsin
selle haleda aineti waha. - Mis
kafu on jälle juures waimust? -
Ja ja tead, mul on waimu.

Scheffler. Sul oli -

Hartwig. Lihtsalt „jäft on küllalt! -
Nõnda on mul nüüd üks kindel abi-

nou, naestega ümber käia. Kuula
kord!

Scheffler (lootustas). Mis pean ma
siis nüüd tegema?

Hartwig (õige ruttu). Koigepäält teen
ma ühe analüüsi naesterahva ifloomu
üle. Naesterahvaid võib unistajateks -
kurvameelseteks - elavateks ja romanti-
listeks jaotada - ainult nii pääjoontes.
Unistajate pääle mõjun mina luulega
- ma loen neile luuletusi ette - kurva-
meelsete pääle mõjun ma muusikaga
- ja tunnen minu hääd tenorit, - elava-
te juures lafän ma oma hääd tuju ja
nalja lakti ja romantiliste juures
on mul kindel abinõu - põlvitamine-
ffe võidab neid, fütitab neid. - Sa näed,
mul ei puudu enam midagi.

Scheffler. Mitte midagi!

J. etendus:

Ündifed. Schnake. Franz.

Franz. Herrra Kaubanõunnik ei joo vi-
erinaft ekfitada lasta. (Läheb keskelt
waagnagas) Tä on praegu lauas.

Schnake. Hää^{80.} - siis ma ootan
Franz. Minugiparaft. (Par. poole aras)
(Selles-chenüfes-peab Schnake Hart-
wigift üle oääkimas)

Hartwig. Kas see ei ole mitte Schnake
Schnake th, herra Hartwig! Kui-
das ma roõmustan, et ma teid nõnda
terwe ja priske näen olewat. Teie näete
nagu terwis ja hää põli ike wälja!

Hartwig. Olen ka terwe, aga-

Schnake. Ka nõnda roõmus nagu
siis, kui teie siin studentite - see oli
ilus aeg - ma olin siis "Lauluräästa"
ja "Kandlehääle" teinew ühekorraga.

Hartwig. Aga lubage -

Schnake. "Kandlehääle" neljapäiwiti
ja "Lauluräästa" laupäiwiti - niisigi
wõijin ma trumisti mõlemaid teenida.

Hartwig. Ja siis -

Schnake. Ja siis olin ma selle juures
teie ja papuhastaja wõi wiskija.
See tähendab öieti, teie ufaldatus
minister. Ah, herra Hartwig, nüfugust
rikast, heldet herrat ei ole ma enam

nõnnus.

Hartwig (tahab asjata jona võtta).

Schnake, ja oled -

Schnake. Aga teie olete ju nüüd nae-
femees, herra Hartwig? Teie mäletate
peevord, kui teie üht ilusat preilit fil-
malite, olivad teil ikka naefewõtmise
mõtted. Siis pidin ma ikka lillekim-
busefi nüma, kirjakefi kandma -
aga teil ei olnud siiti kunagi päris-
õnne.

Hartwig. Aga -

Schnake. Mul ei ole nüüd ainult aega
kõigest jellest jutustada - kaina õhtu
on komitee koosolek, dooktori herra-
teie tulete õmeti igatahes?

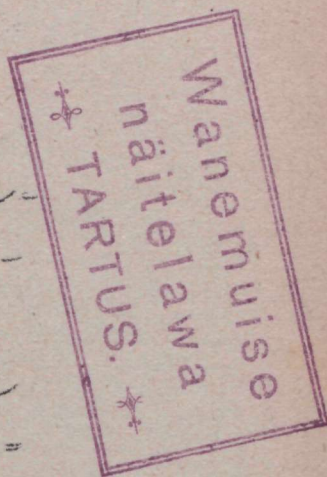
Hartwig. Ma tulen!

Schnake. Väga ilus! Aga ma ei või
oodata. Palun, ütlege kaubandusni-
ku herrale, et tema jääloleku pääle
loosetakse.

Scheffler. Hää.

Hartwig. Herra Schnake -

Schnake. Mul ei ole tõesti aega enam,

82.
herra Hartwig - maapõleb muljal-
gade all. Lodenbachi muusikakoor
on tagasi astunud - müüd peab teine
muretsema. Teie ei või mõeldaagi,
herra Hartwig, kuidas see mind röö-
mustab, et ma teid nõnda priskelt
ja lõbusalt jälle näen. Mul on auru,
minu herrad, mul on auru! (Keskelt
äräs)

Hartwig. Ei, nüguine lobifeja!
See oli ikka tema viiga - see inime-
ne ei saa oma suud pidada. Ta
rääkis ju mind päris furnuks!
Scheffler, mõtad oma kibaras. Ela
hästi!

Hartwig. Nõnda hävitselt?

Scheffler. Minuga võib lõpuks jeda-
sama juhtuda.

Hartwig. Mis-?

Scheffler. Et mind furnuks-räägi-
takse.

Hartwig. Minu poolt?

Scheffler. Ma ei hakka jeda ära
sotama. (Keskelt äräs)

83.

Hartwig Scheffler - Kuule siieti! -
Nagu oleksin mina mõni lobifeja! -
Kõhat tal ise kange nälg kõnefid
pidada, juis on tal see juba liig, kui
mõni teine väike vastufe annab. -
Ma ei räägi kõesti mitte enam kui
hävasti karwis on, aga need adwo-
kadid arvavad, et needel üksi õigus
on kõnefid pidada!

10. etendus.

Hartwig Bolzau Wilhelmine.

(Lis) Bertha ja Luudmilla.

Bolzau (käikides Wilhelminiga par. pooll)
Kaanapraad oli päris kõva - aga see ei ole
jünu jüüd - (nimu armas naene) (koputab
talle õla pääle) ei ole jünu jüüd!

Wilhelmine. Tääl on ju herra Hartwig!

Bolzau. Ka aastapüüko - noh, tere
tulemaft! (Annab kinnale kätt)

Hartwig. Tüi teate ju, kaubanõuunika
prona, et ma ikka kunstift unistan -
ma ei tahtnud mitte teijuuris külas -
käimata jätta - jün on mind nü jagu -
dasti jõbralikult vastu võetud! Ma

84.
rõõmustan, et teid nõnda terve ja rõõm-
ja näenolewat.

Ludmilla ja Bertha (on par poolt Bolzau
juurde tulnud). Õnnistatud jõusaega,
onu! (Annavaad temale kätt.)

Bolzau. Tänan, tänan, armjad lapsed!
(õlle jades.) Herra doktor Hartwig -
minu kasutütar Bertha. -

Hartwig. Rõõmustab mind väga! (Kõrva
le.) Sa pagas - see on ilus!

Bolzau ja siis minu kasutütar Lud =
milla.

Hartwig. Mul on auu! (Kõrval.) See on
pehmed waimustar walge kõharpiä!

Wilhelmine (on Hartwigi inestust märga-
nud, astub Ludmilla ja Hartwigi wahel).

Kas ju tunned seda herrat wäst?

Ludmilla. Ei, armas-tädi.

Wilhelmine. Mulle näitab praegu nii -
ole nõnda hää ja lafi kohwi rõdu
pääle nüa!

Ludmilla. Kohe, armas-tädi! (Keskelt
ära.)

Hartwig (enple). Tääl lehvib lajuba jälle!

85.
Bertha (annab Bolzaule ajalehe). Siin
on uus ajaleht, armas onu! (Kumardab
Hartwigi poole)

Bolzan. Täna, mu laps!

Bertha (läheb keskest ära).

Hartwig. See lehvib ka!

Wilhelmine. Ma peadan herradele
kohvi jõe - ärge unustatada laste.

Hartwig. O. palun, kohu anõuniku
proua!

Wilhelmine (on Bolzan juurde läinud).

Bolzan, ära aga magama jää - kued
ja!

Bolzan. Aga Minna kene!

Wilhelmine. Mõtle jelle päiale, et ja oma
rohtu joid.

Bolzan. Aga Minna kene!

Wilhelmine (keskest ära).

(Järgmise jõe ajal on Wilhelmine,
Bertha ja Ludmilla läbi juure kekk-
ukse aias kõndimas näha.)

Bolzan (istub sohva nurka, Hartwig
istub kõrvale). Palun, armas Hartwig!

Hartwig. See olite üks-kadeduferääriline

86.
onu (vaatab naesterahkaste poole) et
teil kaks nii vaimustavat kufutitart
on!

Bolzau. Ja, riiga kenad, armjad loomad
(korvale) kui ma nuud iks meesand
tundi tukkuda voisin!

Lina (toob kohvi, pükub Hartwigile.
keo ihe tassil võtab, Bolzau tänab).

Hartwig. Et nuud meie pidust raarida,
armas kaubandusniku herra - ma
olen oieti asja parast siin -

Bolzau. Asja parast - jo?

Hartwig. Peie olete ju jimees tänasel
komitee koosolekul. Ma pean teile
avalikult ütleva, et „Kandelaal”
ennast tagasi tõjutud tunneb olevat.

Bolzau. Jo - jo - (aegutab)

Hartwig. Tenori solo mokaheli faulitel
on programmist maha tõmmatud; -
mitte selle parast, et mina seda te-
nori solot laulan, ei puuduta ma
seda punkti - jumalhoidku - aga
kui „Lauluräästas” meie paremad
numbrid maha tõmbab, ei saa meie

mitte oma mõju näidata! - Jellest järe
teie aru - eks ole?

Bolzau (unega rõõeldes). Saan aru!

Jhm -

Hartwig. Kandlehääl peab kindlasti
nõudma, et tenorifolo ette kantakse.
Tüfeks - pidukõne pärast. Teie näimus
Scheffler pidas mineval aastal pidukõne
- jellest ei järgne ometi, et ta alustati jeda
kõnet peab pidama. Ma ei pea õieti
kõnlemisest sugugi lugu - ehk mul
küll oma arvates kõne jaoks teata -
wat andi on - aga Kandlehääl' foor-
wib, et kõnepidaja sel aastal nende
keskelt walitakse. Ja, ma usun, Kandle-
hääl' astub tagasi, kui jellele foorwile
järele ei anta. Ja jelle pärast olen
ma siis oma päale rõõnud, teile jeda
jellekada. - Kuidas on teie arvamine
jelle kohta, herra Kaubandusmännik?
(waatab Bolzau pääle.) Ma arwan
ta magab - ja ma rääkisin ometi
nõnda huwitawalt! (Toufub üles, Wil-
helmine poole, kes Ludmilla ja Berthaga

88.
fiisik astub.) Pft - pft - kaubanduurniku
prona - ta magab! (Astub duidmilla
ja Bertha juurde)

Wilhelmine (ette astudes). Ta magab?
(vaatab Bolzau peales) õige! - Oh jeda
müste nõrkust - ta leab, et see talle
kahjulik on ja fiisigi - (Läheb tema
juurde, püüdnud teda) Bolzau!

Bolzau. Hm -! (Tseb kõnega liigutuse,
nagu tahaks ta kõrbfid ära ajada)

Wilhelmine (nagu enne). Bolzau!

Bolzau. Hm! (liigutab nagu enne)

Wilhelmine (raputab teda natuke).
Aga Bolzau!

Bolzau (üles ärgates). Ja, ja - teinori
jolo - mokaheli jaatell! (Kärb Wil-
helmine) Ah ja - fina oled, Minna!

Wilhelmine (etteheitvalt). Aga Bolz-
au, on see sinu tugevus?

Bolzau. Ma ei maganud - ei, ma
rääkisin ju Hartwigiga, (Tõuseb üles)

Wilhelmine. Sa oled ainult nõnda
teinud - jeda ma tean juba! Tule, ma
lähen sinuga seda jalutama - see on

julle palju parem - tule - tule!

Bolzau. Noh, siis Jumala nimel, mu
ingel! (võtab Wilhelmine käe ja läheb
uude poole) Ma teen ühe väikse löbu-
kaigu oma abikaasaga. (Naesterah-
vaskes) Ajage herra Hartvigiga
jeni juttu.

(Bolzau ja Wilhelmine keskelt ära.)

Hartvig. O, palun - meisterahva
kohus on naesterahvaid lobustada.

Bertha. Kas teie juba Herkulese tööks
peate?

Ludmilla. Jgatahes - see kõlab nii,
nagu oleks see hirmus raske!

Hartvig (kõrvale). Nummer 3 - hir-
mus clau veri! (kõvasti) Minu
aunlikud preilid - teie kipute minule
mõlemalt poolt kallale. Väitlus ei
ole ühetasane, sest mind pimestab
teie iludus ja lahkus! Kui nüüguuste
filmade järel - (teisele) nüüguuste filmi-
de järel jüdant kimbutab - siis võib
mõistus ainult käsuallalt olla mängida.

Bertha. See on häa tunnemärk mõistuse

Kohta!

Hartwig. Tee rääkijate enne Herkulest.
Tate, et Herkules alati wõtjaks
jõi, mu pruuli?

Ludmilla. Ainult kolituste wõtjaks!
See ei ole mitte ilus, minu herra! Oleme
meie siis kolitused?

Hartwig (enfele). Nendega on raske
walmis saada!

Bertha. Kus teie ka aastapidule tulite?

Hartwig. Muidugi, mu pruuli!

Ludmilla (enfele). Tä peab teda pruuliks!

(Naerab.)

Hartwig. Waremaalt olin ma, Kandlekää-
le' liige, jooki minu kaasaaitarnist -
ma laulan nimelt tenorit - jaab jälle
wamu tuttawaid näha - ma pidin juin
oma wana sõbra - dr. Scheffleri juures
elama -

Bertha (kõrwale). See puudus weel!

Ludmilla. Mispärast ei tee teie siis
jeda?

Hartwig. Awalikult ütelda - mulle ei
moldinud hästi tema majas.

Bertha (kõrvale). Oh!

Hartwig. Minu vana jäber oli rahutu-
legane - ta oli minu mehest kaevatu
ja otta jäänud -

Bertha. Kaevatu ja otta jäänud?

Hartwig. Waremalt oli ta alati rõõ-
mus ja lustilik - ma arwan, tema
naise wõtmise on selle juures juudi.

Ludmilla (kõrvale). Oh häda!

Bertha. Kas teie siis tema abikaasat
ei tunne?

Hartwig. Ei - mul ei ole ka sugugi
hinnu teda tundma õppida.

Bertha (kõrvale). See on liig!

Hartwig. Nii suguste asjade jaoks on
mul teras film, mu prilliid; - kui
noormees mõne kuu jaoks abielus
munitub - on ikka naene selle juudi!
Naene on waimupüüdja, tulinoorija
ja ifemeelik!

Ludmilla (kõrvale). Waene Bertha!

(Läheb tema juurde.)

Hartwig. Seda wõib mees wawalt ära
kanda. - Ja nõnda on siis minu waim

92.
Jöber Scheffer rõhnutud waeawatud -
murtud! Ma teen tema üle kolm
risti. Waene, häa Jöber!

Bertha (Ludmilla). See teenib korra-
lirsku karistust! Jätameid üksi, Lud-
milla!

Ludmilla. Mis ja tahad teha, Bertha?

Bertha. Põrnus peab ta lamema!

(Mõlemad lähewad ukse poole)

Hartwig (filmitseb mõlemaid). Ma olen,
nagu näha, nende pääle mõju awal-
danud. Kumba ma walin?

Ludmilla (ukse pääl). Ma hoian onu
ja tädid awal. (keskelt ära)

Hartwig. Saatus räägib - üks ainult -
see on minu le määratud.

Bertha. Tii olite liiga walgju oma ot-
sufes, herra Hartwig! Ludmilla on
doktori poona Scheffleri Jöber. See haas
was teda.

Hartwig. O, ma kohetse - aga tõe
haawab jagedasti.

Bertha. Nagu näha, ei peatse meist
ülepää palju lugus.

Hartwig (soojemalt). O, minu pruuli -
 iyal pool on wähe! Kellel õnn oleko
 teid abiraskaks saada, see lööks uuel
 elul sõitsma ja ei oleks mitte maha
 rohitud nagu wäene Scheffler!

Bertha waatab talle Dwislades-offa.
 Awate teie?

Hartwig (kõrwale). Pagana pihta -
 misugune pilk!

Bertha. O, mu wain omale ihe naese
 siiskonda wäga armfalt ette kujuta-
 da! Sooja soowidega saadab ta oma
 mehe tema amtsise - ilma ja inimeste
 hulka. Tuleb ta koju, siis valmistab
 naene temale kõik meelepäralt
 kodus walimis - õnna käega silkitab
 ta kortsi tema offa sielt, mis elu -
 wõitlus on sinna tõmbanud - ja mehe
 armastusriikas pilk on naese kõige -
 kaunim taju!

Hartwig. Misugused imetoredad põh -
 jused on - see on jumaldamise wäärt!

Bertha. Ma leian neid ainult loomu -
 likud olewat!

94.
Hartwig (Kõrvale). See on päris ingel!
Bertha. Mulle ütles-kord üks ammu-aastane
vana mees: armas tütar, julge ole
muud üles amet jün ilma, kui armas-
tada, kui ja seda täida, oled ja õnnel-
lik!

Hartwig. O, mu preili! teid peaks-estkujus
terweli naeste poole peadma! - Nõnda ta-
hakkite teie tunda? Nõnda tahaksite
teie armastada?

Bertha (waga idewalt). Kui ma aga ühe
nõu leiaksin, nagu see kui paljus minu
waimu es kirjab!

Hartwig (irewuses). Ja mis sugused oma-
dused peakiwad jellel mehit olema?

Bertha. Peie nõuaste ju päris-täielikku
pihtimist, armas herra Hartwig!

Hartwig (Kõrvale). Armas herra Hart-
wig, ütles ta! (Kõwasti) O, palun, rää-
kige!

Bertha. Ma ei tea mitte - minu meelst
on, nagu ei võiko ma teile midagi keel-
du. Nõnda siis - ilus wõlimus peaks-
tal olema -

Hartwig (kõrvale). On ^{70.}olemas.

Bertha. Tä peaks haritud olema palju teadma.

Hartwig (kõrvale). Ma olen studerinud.

Bertha. Veel enam oustaksin ma aga waimu.

Hartwig (kõrvale). See on minu pää-tublidus!

Bertha. Ka kunstis ei peaks ta mitte harimata olema!

Hartwig (kõrvale). Minu tenor! -
Meie oleme üksteise jaoks nagu loodud!

Bertha. Siis peaxfiwad mul kindlad tõendused olema, et ta mind armastab.

Hartwig. Mis juukseid tõendusi nõuata teie?

Bertha. Tä peaks minule näitama, et ta minu omandamisega oma eluõnne on leidnud.

Hartwig (kõrvale). Nummer 4 - ta on romantiline. (Kõvasti.) Iida teeb ta! Kuid jätame ju ümbkaudu kõnlemine! Iida teen mina, mu preili! Lubage ütelda, et teie minu

Jüdamu wõitlite, kui ma teid ainult
nägin - et teie taewalikud omadused
mind täiesti wangiستاند on - et
teie mind kõige õnnelikumaks inime-
jeks teete, kui teie mind kuulda wõtate.
Waimu on mul küllalt - ja laulda
wain ma ka: mul on nabe tenori
hää! Kuid nüüguft taewalikku
olewuff, nagu teie, ei kofita mitte pal-
jaste jõnädega - põlwili peab lan-
gema ja paluma - mu pruili (põlwitab)
tekkse mind oma orjaks-!

Bertha (Kõrwale). Saäl lamab ka!

Hartwig. Kinkige mulle ju taewalik
käfi!

Bertha (muudetud toonil). Nõnda, minu
herra! Nüüd annan ma teile aega
kõige üle järele mõtelda! (Pöörab minne
kule, Kõrwale) Kättemaks mine on ma
quo! (Keskelt äras)

Hartwig (inestades, jääb põlwili). Tä
annab minule aega kõige üle järele
mõtelda? Sellest ei laa ma aru! Mis
tahtis ta jellega ütelda? O - kuidas

oli ta nimi - niid olen ma terna
nime ära unustanud! -

11. etendus.

Bolzau. Wilhelmine. Hartwig.

Bolzau. Mis tui jääl teie, Hartwig? Kas
teie offite midagi?

Hartwig (üles löustes). Ah, ja - muidugi -
ma kartafin midagi ära.

Wilhelmine (kabeldes). Kus on juo ludmilla?

Hartwig. Lubage - kuidas oli teie teie
kafutitre nimi, kauba nõunniku proua?

Wilhelmine. Bertha.

Hartwig. Oige - Bertha! - juo nimi -
je tähendab, ludmilla on õieti weel
ilufam! - Kui teie lubate, ma offin
preilid jälle üles. Mul on aau! (Keskelt
ära)

Wilhelmine. Tä on nü äritatud, Bolzau -
kas ja ei märka - mis tal õieti on -
kas ta waft ludmillaga ükki di -

Bolzau. Aga - ja näed jälle tontijid!

Wilhelmine. Sina pigistad muidugi
filmaid kinni - kui õnnetus käes on -
Bertha on ära läinud, tal walutab pää -

78.
ei, ei - ma ei või teda mitte üksi jätta.
Bolzan, et sa mitte magama ei jää - k-
kuled! (Heidab pilgu Bolzan poole.)
Misjuguft muret küll lapsed teevad!
Bolzan. Jumal hoidku! - Jumalale
tänu, need jätavad kord mind üksi!
Misjuguine piin - kui viis minutit
pukata tahad - ja kind ühtelugu eksfi-
tatarfi - see on hirmus! Jumaluo-
jelle rohuga - (vaatab imelik.) Ha-
ha, kahe nädala järele saan ma
ühe korra jälle tuskuda! (Zotub
sobva päält) Ah, küll on magus,
kui sa niisugusest olekusse saad, kuo-
sa pool ülesal olid ja pool magad -
kui sa õieti arusaamisega magad -
(aegutab) taevalik olek! Ah - ja-
ja - ja - (tahab uimida.)

12. etendus.

Bolzan. Scheffler

Scheffler (rubu keskest jisse). Kuo la-
jis on? - Ah jääl! - Armas onu,
ma ei eksita õieti? (Paneb kibara
ära.)

Bolzau. Mind -? (hõõrub silmi) D - ii!
(Kõrvale) Ma sooviksin kind jinnat,
kui pipar kasvab!

Scheffler. Ma tõi doktor ühes.

Bolzau. Mis tüüpi doktor? Kes siis
haige on?

Scheffler. Noh, doktor Steinkirchi, kes
jinn juures elama saab - ma tutvustan
sind teda tädi - ta on ains.

Bolzau. Ja - ja - selle olin ma koguni
ära unustanud. Noh, see on häa -
ma tänan sind. (Annab kätt) Æla
hästi!

Scheffler. Ma loodan, et sa sulle meil -
dima saab.

Bolzau. Muidugi - ma tänan sind
väga! (Annab kätt) Æla hästi!

Scheffler. Siis olen ma veel oma kõnega
valmis - mul on jään ühe juurepärastine
mõte tulnud - seda kohta tahaksin
ma sulle ette lugeda.

Bolzau. Jagan jinnal - müüd ette lugeda?
(Dootufetas) Noh, siis palun - loe - las
uga kätä - kas ta pikk on?

Scheffler. Ei.

100.

Bolzau. Siis loe teda kohe kaks korda järgimööda!

Scheffler. Alguft lead ja - (wotab käfi koya wälja ja lehtib.) „Kallid pidu lifed - jne.“ (offib.)

Bolzau. Hm!

Scheffler. „Harmonia on“ jne. - jeda lead ja ka.

Bolzau. Hm! (Uinub magama)

Scheffler. Kuula siis: „Ja, kallid lau-
lufobrad - muusika on tempel - meie
olene preestrid jääl jies -“ (kõrwale)
„Ülempreestrid“ on wael parem.

13. etendus.

Endised. Brimborius.

Brimborius (keskelt). Ah - tema kõne-
juurepäraline! (wotab oma tasku-
raamatu wälja) Ma tähendan juur-
lükipaukude kohad üles. (Tuleb taja
kesti ette poole ja jääb Bolzau ja Scheff-
leri wahel seisma)

Scheffler. „Ja nõnda kui sambad ter-
wet chitust kannawad, nõnda kantakse

ka fuur möte - laulu läbi -^{101.}

Brimborius (Kirjutab oma raamatuse).
Laulu läbi - (kõvasti, paukufid järele
tehes.) Bumm, bumm!

Scheffler. Mis see siis on?

Bolzau (kõrkub üles). Brimborius, ma
arvan, lei lafete juba julle fuurtükki?

Brimborius (väga tõsiselt). Arge laske
ennast eksitada - palun Dafi, doktori
heerra!

Scheffler (patholoogas). Kunstii dusta
mitte ainult - ta karib! - ja laul - see
ei kõla mitte ainult - see on võim!

Brimborius (nagu enne). Võim - bumm-
bumm - väga häa!

Scheffler. Teie olete väljakannatamata
oma bummibummidega!

Bolzau. See ei või tervisele kahulik
olla.

Scheffler (paneb kõne taskusse). Teie
mõnitate mu terve kõne ära! Ela
hästi, onu! (keskelt ära)

Brimborius (taskuraamatuga talle
järele rutates).

102.
Bolzau. Siia ei jää ma milgil tingi-
mifel istuma! (Tõuseb üles) See on na-
gu kuru pääl! Ma lähen oma tupp-
jäält ei leia mind keegi! (Tahab par-
poolle ära minna.)

W. tendus:

Bolzau. Wilhelmine:

Wilhelmine (väga äritatult keeskelt).

Aga Bolzau, - mis oled ja fuis-teinud?

Bolzau. Mina!

Wilhelmine. Sa võtad aga ilma pi-
kema jututa võõraid oma majasse!

Bolzau. Egiotja ainult ühe.

Wilhelmine. Aga see on ju üsna
noor mees!

Bolzau. See on mulle arimfam, kui
mõni vanad

Wilhelmine. Kas ja fuguugi ludmilla
pääle ei mõtle - see ei lähe ju mitte.

Bolzau. Mu jumal - hädasht ei ole
ju fuguugi nõnda fuis!

Wilhelmine. Seda meest küll! Ma
nalvan piinliku hoolega lapse järele -
hoian teda meesterahvaste fetskonnaft

eesmale - jääl kutsub tema nooremke
oma majasse - meie juurde lausa!

Bolzau. Sa teed, nagu oleksin ma
hundi lammaske karja lastnud!

Wilhelmine. Noh, kes teab! - See on
kuulmata, Bolzau!

Bolzau. Aga Minna keene - jeda ei
jaa enam muuta - ma olen Schefflerite
jeda meelehääd võlgu - jeda ei läinud
teifiti.

Wilhelmine. Mul ei ole ühte rahulikku
tundi! Aga jeda ma tean - ma ei
lase jeda muft mitte pilkugi filmast!

Kind kutsubi tänä pääle lõunat
majoriproua Spooni juurde - ma
lubasin kindlasti - aga nüüd lähen
ma ruttu sinna ja rabandan ennaft.
Aga mis võib ühe veerand tunni jesi
kois juhtuda!

Bolzau. Aga laps - mina olen ju
siin!

Wilhelmine. Ja - jina näed küll palju!

Bolzau. Noh, mõnikord rohkem, kui
jina!

104.
Wilhelmine. Ma teen nü ruttu kui
wõimalik - aga ma palun sind, Bolzau,
- ole walwas!

Bolzau. Ja muidugi - ja!

Wilhelmine. Üht noort inimest minu
majasse wõtta - see on hirmus! Paris-
hirmus! (Par. poole äras)

Bolzau. Aga kus on siis õieti see karde-
law noormees? - Ah, jäält tuleb ta
ju!

15. stendus.

Steinkirch. Ludmilla. Bolzau.
Ludmilla. Armas onu - herra doktor
Steinkirch!

Bolzau. Tere tulemast, herra doktor!

Steinkirch. Ma olen tänulik sulle juh-
kunnise eest, mis mind tüie majasse toi,
herra kaubanduseunik - aga ma
pean ennast wabandama, et -

Bolzau. Na - ei ole häda - tere tule-
mast! (Annab talle kätt.)

Steinkirch. Tüie tüte mind täiesti
õnnelikuks!

Ludmilla. Onu - tädi käskis, et ma

185.
Jinuga ühe partii shahi mängis-
ja tead ju mispäraft - kas soovid?

(Korradab shahi lauda)

Steinkirch. Teie mängite shahi, mu
preili?

Bolzau. Ja kuidas ta veel mängib!

Paris-juurepäraliselt!

Ludmilla. Sina naljatad, armas onu!

Bolzau. Noh - tahate teie minuseft
mängida? Saate ise näha.

Steinkirch. Kui teie lubate - väga
haamelega! (Ludmillale) See tähen-
dab, kui teie jellega rahul olete, mu
preili?

Ludmilla. O - palun väga!

(Mõlemad istuvad shahi laua juures,
mis paremal pool näitelava seinal.)

Bolzau. Jumalale tänu - selleft par-
tiift olen mi lahti! (Jokub pak. poole
johva pääle)

Steinkirch. Teil on aum välja käia,
preili!

Ludmilla. Silmapilk! (Ajab.)

106.²
16. etendus.

Wilhelmine (par. poolt kübara ja
mäntliga). Is - weerand tunniga olen
nii tagasi! (Steinskirchile, kes üles-
tahab koustas Palun, ärge laske
ennast kfitada!

Bolzau (kütub Wilhelminet käega oma
poole). Minnakene?

Wilhelmine (tema juurde astudes). Koh?

Bolzau (räga hääfjüdamlifelt ja
hääs kujus). No waata ometi - möie -
mäd istuvad jäl - minä istun siin.
Mis võiks juis müid küll juhtuda? -
Mis? - Sa võid rahulikult minna!

Wilhelmine. Sa jääd aga magama,

Bolzau -

Bolzau. Aga armas laps -

Wilhelmine (toob walamife-kammi
lillelaualt ja annab Bolzau kätte).

Siin - wõta vähemalt weekammi kätte.

Sa kuulid temia kukkumift, kui
ja magama tahad jääda.

Bolzau. Sa oled juurepäraline!

Wilhelmine. Mäsi ja müidu rahu.

107.
Ole hää-fäh, wõta kann!

Bolzau. Noh, minuqipäraft - aga
see on imeelik mõte minu poolt!

Wilhelmine. So - ole mõistlik - kas
kuuled? - (Silitab tema palefid.) Ja
fina ka, Ludmilla - lagi hästi,
herra doktor! (Keekelt äras.)

Bolzau. See ei ole sugugi kõlbus sinu
kannuga istuda. (Paneb käe üle joha-
leeni, et fiso kann kõrgemalt kukuks.)

Noh, Ludmilla, kuidas läheb?

Ludmilla. Mu käsi käib halvasti,
onu! (ajab.)

Steinkirch. See oli tore käik!

Bolzau. Ja-ja-maritlefinju - ta
mõistab! (kegutab.)

Steinkirch. Harwa juhtub, et meesterah-
wad shahi mängivad.

Ludmilla. Noh, wul harwemalt, et
meesterahwad meiega mängida soowivad.

Bolzau (magama jäädes). Hm -!

Ludmilla (wanab Bolzau poole). Ma
arwan onu magab - teie mängite
paremini kui tema.

108.
Steinkirch (tafimiini kui enne). Pange
tähele - see on eluküsimus minu jaoks,
kas ma jalle partii võidan!

Ludmilla Eluküsimus?

Steinkirch. See peab mulle ühetäendus-
jaks olema, kas ma teid üra võita
juidaksin. Ega teie jellepärast minu
pääle kvijsaks ei jaa, preili Ludmilla?
Ludmilla. Ei!

Steinkirch. Täiesti mitte? (Anuab tema-
le kätt; Ludmilla ulatab talle oma)
Ma tänan teid! (Ludmilla tema kätt -
kann kukub - nad lahvavad ruttu üksi-
teiselt lahti.)

Ludmilla. Pidage oma raffanikke
filmas!

Bolzau (ehmatab, kui kann kukub,
vautab mängijate poole). Need on
täiesti oma mänguga amutis. -
(Tõstab kannu jälle üles - seab ennast
istuma) Paris-halb!

Steinkirch. See on kakukordjelt kaitsi-
tud.

Ludmilla. Kergeri jaa teid võit mitte

olema. (Ajab.)

Steinkirch. Mida raskem jada - jeda
ilufam wõit! (waatab Bolzau poole)
Ma ütlen jah!

Ludmilla. Oh!

Steinkirch (taha, soojalt). Preili Ludmilla!

Ludmilla (waatab Bolzau poole). Noh?

Steinkirch. Kas teate, et see tund kõige-
õnuelikum minu duo on?

Ludmilla. Seda ütlesite teie Badenis-ka.

Steinkirch. O - uskuge mind - sest juadik
ei ole ma teid ialgi unustanud! (Tõuseb
üle.) Olete teie jelle minuti pääle ka
jagedamini mõelnud?

Ludmilla. Ja kui ma ütlesin, et
see nõnda oleks -

Steinkirch (wõtab tema käe). Ludmilla!
(Kann kukub Bolzau käest; mõlemad jälle
ruttu oma kohtadele.)

Bolzau. Noh - kes teist siis alla jääb?

Ludmilla. Ma arwan - mina!

Steinkirch. Ei, mina!

(üle korra-
ga.)

Bolzau (tõstab kanni üle). Oh jeda
talitanüft jelle kannuga!

Ludmilla. Koisk kujus on fegilainid!

Steinkirch. Ma feannad koke korda

Ludmilla. Kui on feida naeko - mee
peame jälle uuesti pääle hakkama

Steinkirch. O, nii jagedasti kui tee ta-
hate! - fe on koigilufam partii, mis-
marial mänginud olen! Kga mis ta-
hate tee teha?

Ludmilla (täufel üles ja lähel Bolzau
juurde, üsna laffelikut). Waene omu-
kui palju waewa talle fe kann teeb -
ta ei saa magamagi jääda. (Wõtub
tafakisti kann tema käest ära ja
päneb põrandale) So!

Steinkirch. O, mu rind tahab lõhkeda!

Ludmilla (istub jälle). So - ma hak-
kan jälle pääle - so -

Steinkirch (äritatult). Kujus täntfiwad
mul filmade es - ma ei saa mitte
mängida!

Ludmilla. Mu jumal - mis teil riga
on?

Steinkirch. Ei midagi - igapidi - üko-
sona tee juuft, Ludmilla - minu du -

õnn ripub selle küljes! "Mis-jaoks-
peaksin ma palju sõnu tegema - teie
peate seda teadma - peate seda tead-
ma, et ma teid armastan - kas
ma tohivsin loota, et ma koost teie
käe jaan? - (waatab ümber, ulatab
oma käe)

Ludmilla (paneb oma käe tema omale,
häbitikult). Mu jumal - mis-jaab
tädi ütlemas?

Steinkirch (juures ärevuses). Ludmilla!
(Kargab üles ja tõuskab shahi laua
ümber.)

Bolzau (hunnatab). Mis-see siis on?
(Ottib kannu, waatab mõlemate otja
lõõb käed kokku.)

Ludmilla (wabastab ennast Steinkirchi
kõest ja ruttab usse poole).

Steinkirch (seisab mahalöödud filmade ees).

Bolzau. Na-see on tore lugu!

(Eesriielangeb.)

Kolmas waatus.
 Hia jaal Bolzau juures nagu teises
 waatuses.

1. etendus.

Bolzau Steinkirch.

Steinkirch (istub Bolzau kõrval). Kaubanduse niku herra, nüüd olen ma teile kõik ütelnud; teie tunnete minu elusorda ja ma palun teid minu tundmisi õiglasteks pidada. Bolzau wähe kimbatuses. Ja-ja-keie olete mulle kõik ütelnud, armas Steinkirch.

Steinkirch. Mida wõiksin ma oodata, kaubanduse niku herra?

Bolzau (kimbuses). Sedu ei saa mitte nõnda ühe sõnaga ära öendada. - Waadake - Lubmilla ei ole ju mitte minu tütar -

Steinkirch. Ma tean, ma tean - ta on teie ju galane - aga keie armastate ja hoolate teda nagu oma tütar.

Bolzan (viivitades ja kimbus): Ja - see on
väga õige - ma armastan seda hääd
last väga -

Steinkirch. O, mina ka - ma teen kõik,
et teda õnnelikuks teha!

Bolzan. Ja - ja - ma usun teid, mu armas
Steinkirch, aga - aga - vaadake - ma ei
või mitte üksi otsustada - mul on naine -

Steinkirch. Ja - ja - (ülestoustes) siis - räägin
ma teie abikaasaga - teie lubate -

Bolzan (tõuseb üles, hoiab teda tagasi).

Ei, ärge tehke seda parem mitte - teie käte
voiks halvasti käia. (Kõrwale) Misfu-
gune ruttu teie armastajatel on! (Kõrwasti)

Ma võtan seda naise pääle - ma pean
teile ütlemas, ma ei tea põrmugi, kuidas
ta jelle üle mõtleb.

Steinkirch. O, kui teie ainult tahate!

Bolzan. Ja - ja - (Kõrwale) Misfu-
gused kentsakad waated noorustel - nagu ei
oleks minu eidel midagi ütelda. (Kõrwasti)

Teil on õigus - see on oieti ainult vormi
pärast - pro forma - aga siisgi on
parem - ma toimetan seda - mul on na-

tuke jõe jelle mõtte juures - aga jätke kõik
minu hoolde! Ärge rääkige midagi -
ärge andke sellest märku - minu noofel
on jelles asjas terav film - jeda mä
ütlen teile -

Steinskirch (lappikult). Jeda olen ma
juba kunda fassinud - mitte üht minutit
ei lasknud ka mind filmist.

Bolzau. Kas näete -

Steinskirch. Kui teie mitte nii lahke ei
oleks olnud, ja shahi mängu juures ma
gama jäänud -

Bolzau (hoiab tal juur kimmi). Pft - kas
teie - nõnda rääkida - kui minulae
ne jeda kuulke -

Steinskirch. Ma tänan teid väga jelle
est!

Bolzau. Tehke nüüd, et minema faah
- minge naesterahvastel see päält
est!

Steinskirch. Nagu soowite - ma lähen
jia kõrwale aeda, kus Komitee istu -
mine on.

Bolzau. Hiwa

Steinkirch. Pulun mulle ^{110.} pärast hääd
vastust - nägemiseni, herra kauba-
nõunik! (Keskelt ära.)

Bolzan. Elage hästi! - Peenise päev
täna: ära kõrbenud kanapraad - jõggi
pääle ei saanud pubata - nüüd see ar-
mastaja, kelle pärast minu Wilhelmine
vihastama saab - minu kahtluteel
Berthal praadiakju pärast karwis pääd
pesta - Schefflerile jutlust pidada - jõis
komitee esistumine - ma ei saa arm,
kuidas ma jellest kõigest üle saan! -
O, ja jelle juures armastan ma nii
väga rahu!

L. tendus.

Ludmilla (Luis) Bertha. Wil-
helmine. Bolzan.

Ludmilla (ruttab keskelt Bolzan juurde).
Noh - nüüd oled nümaako üksi - kas
oled vähe rahu saanud, armas onu?
Bolzan. Rahu - ja, rōta näpust! oota
aga, jina kelm! (ahvardab teda) ja
teed mul ilufaid tempufid - jinu pärast
saavad mul täna veel kibedad tunnid

olema.

Ludmilla (langeb kermale kaela). Ah
armas, jüdame onuke!

Bolzan. Ja-hm - nagu nüüd see muu
koik heaks teeks! Lina kelm - aga
tule, jutusta mulle vähemalt, kuidas
see koik juhtus - (vaatab Wilhelmine
ja Bertha peäle, kes siia astuvad.) mulle
üksi. (Wilhelminele, keie läheme aeda
vähe jalutama). (Ludmillaga keskest
ära.)

Wilhelmine. Sa näed tõesti siia kah-
vatu väelja, Bertha - see teib mulle
muret - mis sul wigu on?

Bertha. O, mul ei ole midagi wigu,
armas tädi.

Wilhelmine. Sa igalleg oma kodu,
oma mehe järele.

Bertha (otsekoheselt ja ohates). Ah ja,
tädi!

Wilhelmine (lohistades). See ei saa
ju igavesti keetma, kuni praadiahi
valmis on.

Bertha (kõrvale). Ja ma ei saa oma

117.
Jüdan't ometi kuidagi kergendada.
Wilhelmine (waatab ümber). Kuule
ometi mu laps - meie oleme üksi - jina
oled ju ka naene - meie naesed peame
ühte hoidma.

Bertha. Ja muidugi.

Wilhelmine. Minu ranamchel ei näi
ikka veel siget hinni olevat aastapidu-
le minna - kui kõnelele pääle lähed,
jii rõägi nature jelle poolt, et ta
lähets.

Bertha. Et ta lähets? - Ma pean jeda
joowima?

Wilhelmine. Ja muidugi.

Bertha. Ma mõtlejin, et sa rõõmustama
jovaksid, kui ta jäält ära jääks?

Wilhelmine. Ei - koguni wastuoksa, laps,
ma joowin väga, et ta jinna lähets.

Bertha. Sellest ei saa ma aru.

Wilhelmine. Waata - oieti on see täiesti
jüita lobu.

Bertha. Tääl joodakse palju.

Wilhelmine. Mu jumal - ja - harilikult
tulewad mehed vähe nokastanult kodu.

Bertha (Kõrvale). ^{118.} Nõkastanult! - Seda
ütleb ta nõnda rahulikult!

Wilhelmine. Tõel hommikul on neil
nõnda make, kuuliline tuju - nad on
pehmed, järelandlikud - seda tarvitan
mina siis - kui ma midagi kätte tahan
jaada. Ühommene ravis on mul tõel
käis - ma rean kihla!

Bertha. Siis fina arvad, et meeste nü-
sugust lohu peab lubama?

Wilhelmine. Muidugi - ole kindel, see ei
ole mitte veel kõige pahem meelela-
tus. Tegajalt tarvis ohjad iska koda-
male lasta - et siis pärast neid jälle
pingule kinnimata.

Bertha (Kõrvale). Kui rumal ma olen
ma nägin jelles oma mehe juures kuri-
tegu!

Wilhelmine. Sinu mees läheb ka muidugi
sinna?

Bertha. Ma arvan ja - ta väkis-jellest.

Wilhelmine. Tee mulle seda meelehääd,
üttele temale, et ta minu vana müra
karu ühes võtaks.

Bertha. Ja! (kõrvale) ^{119.} Kui ma nüüd
kennaga rääkida võiksin!

Wilhelmine. Aga ärilaps midagi mär-
gata.

3. stendus.

Bolzau. Ludmilla. Wilhelmine. Bertha
Ludmilla (Bolzau keskest jõe astudes).

Ma jätan kõik sinu hoolde, onu!

Bolzau. Ift-laps, jääl on sinu tädi!

Wilhelmine. Kas jaei jõe äärest korda
jeda, ma arvan, ja tahad täna veel
koos olekule minna?

Bolzau. Ja, kallis, waft pärast poole.

Wilhelmine (Berthale, kes Ludmillaga
aia poole läheb). Ära jätta Ludmillat
üksi - Kas kuulid?

Bertha. Ära muretse, tädi! (Bertha
ja Ludmilla ära)

Wilhelmine. Mine pääle, ma luban
julle jeda lõbu häameeliga. (Lilitab
kema palefis.)

Bolzau. Kui häa ja oled, Minna kene!
(Lilitab Wilhelmine palefis.) See on ju juure-
päraline, kui nõnda ühel mehel oledakse!

129.

Wilhelmine. Ieda oleme meie ju ikka!
Bolzau. Hm - ja see tähendab - ma
tahaksin ööti -

Wilhelmine. Noh, mis-ful on siis?

Bolzau. Just sellepärast, et meie ikka
ühel meel oleme - head ja - mind
täna hommikuft jaadix waesab wäbe
üks-möte -

Wilhelmine. Mis-möte?

Bolzau. Meie väiksimine Ludwiglast-
jellest võimaluseft, et kord üks tubli
mees leidub -

Wilhelmine (häkkiselt tõsiselt). Bolzau!

Bolzau. No - na - ja minnift aru-
jelleft võimaluseft - meie waated läk-
sivad väga lahkku -

Wilhelmine. See tähendab - ja waatad
jelle küsimise pääle kergemeelset -
mina tõsiselt.

Bolzau. Mimmakene, mina pean ai-
nult Ludwigilla õnne filmas.

Wilhelmine. Mina nüfanuti - aga
pääle jelle minu wastutus.

Bolzau. Ütleme nüüd aga - kui üks

tubli mees tuleks -

Wilhelmine. Tubli mees es - tubli mees
taga - parem jätame jelle jutu. -

Minu tahtmine jääb kindlaks - ma
hoian tüdrukut iga armastuse loo eest -
Kuni tema isa Amerikast tagajituleb.

Bolzau. See võib mitu aastat kesta.

Wilhelmine. Sellest ei ole rüga.

Bolzau. Sina teid tõesti, nagu oleks
abielu mõni õnnetus.

Wilhelmine. O mitte - aga ja võib mõ-
elda, et mitte iga abielu nii õnnelik
ei ole, nagu Bertha ja Scheffleri oma
näituseks.

Bolzau. Na - na - na - na -

Wilhelmine. See on üks eskujulik abi-
elu - ufu minu teravad filmid. Peaa-
gu kaks aastat juba abielus ja
mitte vähematgi lõhet nende vahel -

Bolzau (naerdes). Väga häa - hühüha!

Wilhelmine. Mis ja naerad?

Bolzau. Sinu terava filmid üle?

Wilhelmine. No, tead ja seda siis pare-
mini?

122.
Bolzau. Ütle õige, kallike, ja usu
jeda lugu praadiakjuga? O. jinnu tera
wat filmia - hahaha!

Wilhelmine. Aga jiss räägi õieti -
Bolzau. Kuu tagasi tuli ja mulle jeda
lugu rääkis - oli tal veji filmias.

Wilhelmine. Muidugi - ah! oli fuffennud.

Bolzau. Tore fuits - ja - fuits, mis ta
meile filmia ajab! Mõtle õieti - Scheffler
oli ennist fiiin - ta oli äritatud - jutus:
tas mull, et tema naene Rosendorfi
õna nenna juure on joitnud. Gaci tea-
gi, et Bertha fiiin on.

Wilhelmine. On see võimalik?

Bolzau. Jinnu terava filmia juures!

Wilhelmine. Waene laps - ta on muidu
gi päris fiiita!

Bolzau. Muidugi -

Wilhelmine. Siis tahan ma kohe -
(tahan ära minna)

Bolzau (hoiab teda tagasi). Ei, ei - jä-
ta see minu hooleks -

Wilhelmine. Aga mis see peab tähenda-
ma?

Bolzau. Kallike - igas abielus on veit-
lemisi - hääs abielus vähem, halvus
rohkem - noored inimesed elavad jua
maani rahus - nüüd on joda lahti läi-
nud.

Wilhelmine. Kodust ära minna - nü
kaugelt ei ole mina asja mitte ajanud!

Bolzau. Ei oleks ka kiga olnud - ja
oleksid jälle tagasi tulnud - nüüd on joda
kavaluse läbi ei tohi enam peita
lasta.

Wilhelmine. Sa oled parandamata
pilkaja!

Bolzau. On parem, meil elame ikka
rahus. (hõtab tema käe) Minna -

Wilhelmine. Noh?

Bolzau. Nagu öeldud, kui tõesti üks
noor, tubli mees tuleks -

Wilhelmine (rabastab ennaft rutku, na-
tuke ägedalt). Jäta mind oma noore,
tubli mehega rahule!

Bolzau. Aga Minna -

Wilhelmine. See oleks õnnetus - juus õn-
netus ja oma luba ei anna ma ialgi -

124. ^{olgu juht teada}
mitte ialgi, Bolzau. ^{olgu juht teada} Chinari taba
ühtegi tublit noort meest! (Pah. poole
ära)

Bolzau. Noh, tee nüüd üks mõistlik
mees nüfugufe jonnimise vastu, mis
ja tahad! Waene Steinkirch!

4. etendus.

Steinkirch. Bolzau.
Steinkirch (ruttu keskelt). Noh, herra
kaubanduuris?

Bolzau. Tääl ta on juba!

Steinkirch. Kuidas lugu on - kas
ma tohin loola?

Bolzau. Lootke aga, noormees, lootke!

Steinkirch. Oh, kui õnnelik! (tahab
teida kaalustada)

Bolzau. Aga tafa - tafa - tafa -

Steinkirch. Tsee proua abikaaja on
nõuus?

Bolzau. Ei, mitte veel täiesti -

Steinkirch. Siis lubage, et ma tema
juurde - (tahab minna)

Bolzau. Sellega jümmitaxfite teie ene -

Jele palju pahandust. Tehke mulle
ainult jeda meelehääd ja minge rahu-
likult koosolekule - ärge rutake - ma
palun teid tungivalt. (Tahab teda
wälja wüa)

Steinkirch. Sääl komitee istumisel ei
olegi sugugi ilus - tulitatakse -
Bolzau. Tulitajge kaaja - see lahutab
teid!

Steinkirch. Noh, siis peatse jälle näge-
miseni! (keskelt ära)

Bolzau. Ärage hästi! - Kui minu nae-
jel jellest ainsu oleks - na, ma tänan!
- Aga kuidas hakkau ma jelle asjaga
pääle?

5. etendus

Hartwig. Brimborius. Bolzau.

Hartwig. Kuidas ta teguwis - kuidas ta!

Brimborius. Ma ei jaa teie äritusest
aru.

Bolzau. Mis on siis, mu herrad?

Brimborius. See puutub nimelt -

Hartwig (räägib rahile). Lubage - see
puutub ainult - herra kaubandusnik -

Brimborius. Minult tenorjolosse -

Hartwig. Mõkaheli faatel! Mina
palu sinu jeda uskavasse panna -

Brimborius. On ka nõnda jündinud.

Hartwig. Ma kinnitan keile, see on
üks suurepäraline number!

Brimborius. Aga lubage -

Hartwig. Ei lubage teie mind -

Brimborius. Aga herra kaubandusnik
on esimene -

Hartwig. Just sellepärast, et herra
kaubandusnik esimene on -

Bolzau. Aga, mu herrad - palun - ma
ei saa aru - milles asi on - korda
mööda!

Brimborius. Herra Hartwig -

Hartwig. Lubage kõik korda mööda,
ütles herra kaubandusnik - nõnda siis
lubage, et ~~üks~~ igit üks raagib. -

Brimborius (vihastelt). See on ometi -

Bolzau (raigistades). Rahu, Brimborius.

Hartwig. Minu tenorjolo oli uskavasse
jäl paneb. Meesklaudi muusika di
rektor Paukenhageni ühe Louna tufta

127.
lia foja: koori jisse. Minu tenorifolo
kõnnatasse wälja ja jelle ajemel kan-
tasse „Meestelaulu“ Lõuna: Australia
fojakoosette - jelle „Meestelaulu“, kes-
Brimborius. Mina olen „Meestelaulu“
luge - ja fojakoos on peenike - fingsoni-
lik - jääl on võimalik mitmes kohas
juurtükipaukufid tarwitada -

Hartwig. See kestab vähemalt tund aega
Brimborius. Ka hengelituld wõib jääl
tarwitada, kui metselanikud randa
tulewad -

Hartwig. Lõua ei luba teie mitte, herra
kaubakõnnik!

Brimborius. Teie ei tohiko „Meestelaulu“
mitte häawata, Bolzan -

Hartwig. Ütelge - ja!

Brimborius. Ütle ometi ei, wana sõber!

Hartwig. „Kandlehääle“ nimel

Brimborius. Ütle ei!

Bolzan. Aga mi herrad, laske asi
olla, kuni käieliku, koosolekuni - jüs
räägime jelle kõige üle rahulikult -
nüüd ei wõi „ei“ ega „ja“ ütelda! -

128.
(Kõrvale) Oh minu rahu - minu
rahu!

Primbolius. Hääd ma olen nõuus!

Hartwig. Me saame ju näha - aga
"Kandehääl" liikmed -

Bolzau võtab tema käest kinni). "Kand-
lehaal" tähendab kunnist kokkukõla-
rahu -

Hartwig. Ja, aga mitte rahu jelle vi-
letta jõjakooriga!

Primbolius. Herra Hartwig!

Hartwig. Wabandage, ma mõtlefin -
wiletsut rahu jellest jõjakoorigest!

Primbolius. See on teine asi!

Bolzau. Asi on fiso nudi! (stunab
mõlematele kätt) See oli raske tükk
tööd! (kuivatab offaestist.) Ah -!

6. etendus.

Endised. Schnake.

Schnake (võttes Franzile). Lubage
aga, Franz, herra kaubandusmiski
jaa seda pahaks panema, kui ma fise
astun - mul on palju tähtsaid asju.
Tere õhtust, mu herrad!

129.
Bolzau. Mis on siis, Schnake?

Schnake. Pidu komitee on juba koos - siin kõrval "Kuld-Löwis", teid palutakse tungivalt sinna ilmuda.

Bolzau. Nii ruttu?

Schnake. Ah ja, herra Kaubandusnõuk - mitmed juured tumedad pilved tekkivad meie pidu taevasse pääl -

Hartwig. "Meestelaul"?

Schnake. Ma olen juba oma jalad alt ära jooksnud, et uut muusikakoori kokku ajada - left et Ladinbachi mehed tagasi astujivad - aga ajata! -
Mida ilmaga on igal pool kontsert -
Kui teie päevalehe kätte võtate - leiate terve lehekülje täis -
aiakontsert - aiakontsert - aiakontsert -
aiakontsert - aiakontsert - aiakontsert -

Hartwig (vihafelt). Aiakontsert - juba see mees lobab jälle!

Schnake. Ühe muusikakooriga jaoks pidu liiga kehv - pidufoogi juures peaks kaks olema, kes vaheldades mängivad. Siis on ka veel palju haigeks jäänud.

Bolzau. See on tõesti halb!

Schnake. Wäga halb! ^{130.} - Meie muusika-
Direktori Parkenhageni juures. Lõuna-
Austraalia väljarändajate koosis on
pafun vägu tähtis, nagu ta ütleb - ja
terves linnas ei ole enam kedagi, kes
pafunat puukuda võiks -

Hartwig. Siis peab see liikk välja jää-
ma.

Schnake. Siis lafeb muusika-Direktor
Parkenhagen ennast maha - ehk
poob ennast üles - ehk kargab wette-
teie teate ju, herra kaubandõunik,
kui muusikamees ühe muu tüki on pa-
berisse pannud, siis ei jäta ta jäält
midagi välja - mitte üks-nool ei tohi
puududa -

Bolzau. Mina ei wõi ju ometi mitte pa-
funat puukuda - siis nõutakse minuelt
liiga palju - oleks-see veel juus kummi.

Schnake. Aga nõuu anda, herra kau-
bandõunik - teie ei usu mitte, kui hal-
afi on - "Kandlehääle" mehed -

Hartwig. Mis on "Kandlehäälega"?

Schnake. Ah - herra Hartwig, teie peab

101.
ruttu sinna tulemas, kuu kõnelete ju
nõnda juurepäraliselt ja kõvasti -
Hartvig. Kas sa mul juba jälle pääle
hakkad - sinuga on mul veel kana
kakkuda!

Schnake. Lubage, herra -

Hartvig. Ei, ma ei luba sulle midagi -
ja pead teadma, et see juugu ilus ei ole
nõnda palju sõnu loopida - et teised
mitte sõnakeftigi raakida ei saa -

Schnake. Aga -

Hartvig. Kõige vähem kõlbab see
sinule sinu ametis.

Schnake. Sääl koosolekul -

Hartvig. Sääl antakse igauhele sõna
ja siis võib ta rääkida.

Schnake (tahab ikka rääkima hakata).

Ei, ei -

Hartvig. Kuidas võid sa mulle vastu
rääkida, kuna mina seda paremini
tean! Niisugustel koosolekutel juhatab
üks, ja kõik räägivad selle järele, kui
nendele sõna antakse.

Schnake. Ei, nad räägivad kõik läbi:

132.
Jegamini! Nad ei soovi teie tenori-
solot mitte!

Hartwig. Kuulmata haaramine, kui
ma nendele ann tahan teha, aasta-
pidu oma tenoriga ühendada -

Schnake. Aga -

Hartwig. Kooris võib iga napp laulda
vabandage, mu herrad, et ma nii kõvat
ütelti tarvitän - aga kui inimene om
õigust peab kaitsma, siis ei saa ta ilma
t ta ärevusest jattuko.

Schnake. Aga herra Hartwig -

Hartwig. Kooris võib iga napp laulda,
- kui aga keegi looduse poolt iseäranis-
ilusa hääle on saanud, mis teda kunft-
nikuks teeb, siis peavad nemad niisugust
meest iseäranis kalliks pidama ja
teda auustama - üteltge jeda nendele
herradele -

Schnake. Nemad -

Hartwig. Mitte midagi, kui Komitee
ändrikkamate ja paremate liikme-
tega nii hoolimata ümber käib, siis
junnitab ta ülcüldist pahameelt -

Schnake, „Meestelaul“ ^{133.}

Hartwig: „See ei lähe mulle korda - mina olen „Kandlehääle“ liige - saad aru, Schnake?“

Schnake: „Aga „Lauluräästas“ -“

Hartwig: „on ka ainult üks oja lauljateühisusest - ta peab enamusele alla andma ja enamuse on minu poolt, sest ta armastab ilu. Nõnda, mine juis, Schnake, ütle nendele, et ma igatades oma jõe ääres laulan - ma ei luba mingisugust vasturääkimist, mitte üht sõna enam - see on minu õigus - sul ei ole midagi tarvis vastata - mine ja täida minu käsku - (ta on Schnake uuse poole tõrjunud) mine - mine - mine -“

Schnake: „naljaka kahtlemisega“). Mul on aau!“

Hartwig (rõõmustades). Nõnda wiigi heitakse niisuguse lobafuuga, mu herrad! (Bolza ja Brimborius, kes imestades seda kõnelusest päält kuulafivad, on lõpuks par. poole uuse juurde läinud.)

Brimborius. Jumal¹²⁷ hoidku!

Bolzau (põhki Hartwigi poole heites).
See läheb siin juba lukardetaoakes -
päästame ennast! (Par. poole Brimbo-
riinaga ära.)

Hartwig. Ja niisuguse juurepäralise
ande juures ei taha need herrad, et
ma pidukõne pean, - kas see ei ole
õieti aruajamata?

J. etendus.

Scheffler. Hartwig.

Scheffler (vaatab keskele). Minu onu
ei ole siin?

Hartwig. Ah, Scheffler - üks sõna!
(Läheb tema juurde)

Scheffler. Sina tahad muidugi jälle
oma kõnelt rääkida. (Tahab ära
minna.)

Hartwig (hoiab teda ja viib ta ette-
poole). Ei, ei - seekord minu raas-
jadist.

Scheffler. Lapse mind -

Hartwig. Löber - kuula õnne - siin
on üks peenikene kafutütar majas -

135.
Scheffler. Leda ma tean.

Hartwig. Ma pean julle ütlemä, ta on minu pääle kustutamata mõju avaldanud.

Scheffler. Leda on julle jagedasti juttunud.

Hartwig. Ma arvan aga, et ma ka tema pääle mõju olen avaldanud.

Scheffler. So?

Hartwig. Mul on tõified mõtted - ara naurat - tõesti tõified mõtted, ei tõesti -

Scheffler. Noh, ega ja ometi arg ei ole, joo värgi temaga.

Hartwig. Ma olen juba juba teinud.

Scheffler inestades. So!

Hartwig. Weel enam - ma olen tema es juba põlvili olnud.

Scheffler. Ei ole võimalik!

Hartwig. Ja -

Scheffler. Ja mis ta ütles?

Hartwig. Hm - väga häbelikult - muidugi - nad teavad ikka nõnda, nagu ei mõistaks nad nüfugufel juttumisel rääkida - ta ütles midagi

järelnõtkumist ^{136.} - jumal, ja tead
ju, misugused need tütarlapsed on!
Scheffler (waga jawõttlikult). Noh - aga
idafi!

Hartwig. Ma ei ole teda enam näi-
nud - warsti on koosolek - ja nüüd
ei ole teda kusgil leida.

Scheffler (kõrwale). Jumalik!

Hartwig. Tõber - ja oled ju siin majas
wagu oma laps - otse ta üles - räägi
tetruga - ta ärku wistagu - jul-
gusta teda!

Scheffler. Ja ja oled tõesti tema ceo-
põlwili olnud?

Hartwig. Minu sõna - siin - siinomas
kohas - siin seifs - tema - rüti on meie
wabel kõik juba korras - ainult
wormi päraft - räägi temaga - kas
kuuled?

Scheffler (kõrwale). Peaks - Ludwigilla - ?
Arusaamata!

Hartwig. Sa teed mulle seda meie -
hääd - kas ole?

Scheffler. Minuigi päraft - ma olen

indishimulik -

105

Hartwig. Waft leiame teda aiaft.
(Molemad keskelt äras)

8. etendus:

Brimborius. Bolzau.

Bolzau (paremalt poolt, vaatab ümber).
Jumalale tänu, ta on ära läinud!

Brimborius. Ära jäta mind jäl pidul
üksi, Bolzau!

Bolzau. Ei - ei - mine aga es!

Brimborius. Mõtle ometi - meie peame
weel waini proovima - kas jeda wäi teift
forti -

Bolzau. Seda me teame - (tahab teda
wälja wiius)

Brimborius. Siis kõned ära jaotama -
(jäab jisma), jäl tahawad kaks-
ifam aaft rääkida - kolm laulukuus
tift - wiiu külalistift - ja nüstetah-
wastift tahawad koguni kuus rääkida -
teie peate offustama -

Bolzau (teda wälja tõrjudes), Ja, ja
ma tulen ju koke järele -

Brimborius. Iga ruttu, wana sõber!

(Keskelt ära)

Bolzan. Ah, need laulufõrad! Pajunat
pubkuda - weini proovida - ja selle
juures on mul oma majas nii palju
stigmift. Igatahes pean ma loo Scheff-
eri ja tema naise wabel jelgeks tegema,
need wõisad malle pärsit abiks olla.

9. etendus.

Steinkirch. Bolzan.

Steinkirch (keskuse pääl, häbelikult).

Herra kaubanduurik - kas ma tohik
sin küsida -

Bolzan. Ometu inimene - kannatage
ometi - otige mul nüüd kord minu
wäimispõeg Schedfler üles -

Steinkirch. Tema käest tahetakse
kõne ära wõtta -

Bolzan. Just sellepärast - ma pean
temaga raakima - aga sellega on
rutt -

Steinkirch. Nagu soowite! (ära)

10. etendus.

Bertha. Bolzan.

Bertha (pah. poolt). Minu rahutus

139.
kasvab iga minutiga - kui ma rää-
kida võiksin!

Bolzau. Ah - Bertha, ja tuled nagu
kutsutud - jutustada mulle õige, kuidas
see kokku käib - jinnu mees johtis
praegu Rosenborfi?

Bertha. Rosenborfi?

Bolzau. Ta oli juhtumise kombel teada
saanud, et jinnu wend tärna ühe pidu
toime panid - ma usun, rattawälk-ohwit-
sridle - jääl tahab ta kind üles-otfida.

Bertha (ahmatades). Mu jumal!

Bolzau. Sa ei ole ju sellest sõnagi rää-
kinud?

Bertha (segaselt). Ei - ma unustasin selle
ära.

Bolzau. So - noh - kui Scheffler jinnu
läheb - kind otfid - jinnu järle kihid -
ja jinnust mitte keegi jääl midagi
ei tea - mis saavad minnejed mõtlema -
nad saavad naerma - teda pilkama -
ta saab ägedaks -

Bertha (hõpselt kõrkudes). Sa ahmataid
mind jinnuks - ta saab väga kergesti

ägedaks!

Bolzau. See võib halvasti lõppeda, mu laps!

Bertha (võidutult). Ah õnu, ma olen väga õnnetu!

Bolzau. Aga-aga-

Bertha (nuttos). Ma olen hirmus halb naine!

Bolzau (rõõmsalt, kõrvale). Aha!

Bertha. Ma jooksin tema juurest ära-

Bolzau. On ju võimalik!

Bertha. Ja- ma palusin teda, et ta aastapäevale si lähiks - tema jäi kindlaks -

Bolzau. Aha - sellest tuli tüli?

Bertha. Ja.

Bolzau. Olakati jommima praadi vähe ägedaks?

Bertha. Ja -

Bolzau. Hüümaks-õitio- jonnipuek ära -

Bertha. Ja.

Bolzau. Tuli õnu juurde ja luiskas sellele praadi ahju üle äte?

Bertha. Ja-

Bolzau. Tore lugu - ai - ai - ai -!

Bertha. Aga häa, armas-omu - omma
nõuu - aita - ma tunnen oma üle-
kohut - mis pean ma nüüd tegema?

Bolzau. Kas mind tean?

Bertha. Sa tead kõige jaoks - nõuu,
armas-omu! -

Bolzau. Hm - nii lähed - ja jõidad
kohe Rosenborfi - näis olla, et ja
keda veel tee pääl kätte saad.

Bertha. Ja, ja - oh omu - kui ma
tema juurest ennist ära jõitfin, siis
peksis mu jüda nõnda, et ta löhki
tahtis minna - ja nüüd, kus ma
jälle tema juurde pean jõitma - on
pea nõndajamuti. -

Bolzau (kõngisalt). Sa ennast
kohe valmis - ma annan sulle omma
parumad hobused. (Tõhhab kiskveit
ära minna, pöörab ukse pääl ümber)
Siaält tuleb jälle Steinkirch - (kuttjub.)

Bertha!

Bertha (tahtis pah. poole ära minna,

pöörab ümber.

Bolzan. Tääl tuleb keegi, kes minuga rääkida soovib - ma ei taha tema-
ga kokku saada - ütle temale, et ta
minu tupp peab minema - jääb lu-
gema - kirjutama - mis ta ise tahab
kuni ma teda kutsun - ütle temale
jeda! (Ruttu keskest äras)

Bertha. Hää küll!

11. etendus.

Steinkirch. Bertha.

Steinkirch (keskest). Herra karba-
nõunikku ei ole jün? - Ah, doktor
proua Scheffler!

Bertha (filmi kuivatades). Tääl taas
on minu onu kirjutufelaud! (Näitab
par. poole ukse poiale)

Steinkirch (astub inestades tagasi,
kõrvale). Täna enne lõunat oli jant
tema mehe kirjutufe lauaga - nüüd
jälle tema onu omaga!

Bertha. Tääl jelles kous on kirjutufe
laud.

Steinkirch. Ta jääb kirjutufe laua juurde!

Ma ei saa tõesti mitte aru!

Bertha. Onu käiskis-teile ütelda,

et teie jinnatuppa astuskite - loek-
fite - kirjutuskite - mis teie tahate -
kuni ka teid kutsub - minne aga,
minne kirjutuse laua juurde! (Pah.
poolt äras)

Heinrich. Saa nüüd sellest proffist
targaks! Süügi laban ma teha,
mis herra kaubandusnik käleb. (Pari
poolt äras)

12. stendus.

Bolzau. Scheffler.

Bolzau. Ma imestan jinnu üle, et ta
nii rahulikult oma asju saab ajada.

Scheffler. Kuidas nõnda?

Bolzau. Kui naene nüügukses jelts kon-
nas on.

Scheffler. Minu naene?

Bolzau. Sa ütlesid ju mulle, et jinnu
naene Rosenborfis on?

Scheffler. Ja -

Bolzau. Sa tead, et Rosenborfi ligidal
ratsaväe-rügement korteris on?

144.
Scheffler. väga õige!

Bolzau. Ja, minu naistevend paneb
jääl rattaväehvitseridele täna
juure pidu toime - jääl on ainult
musterakvad - jaab muidugi väga
lõbus-olima -

Scheffler (äritatult). Onu, on see tõsi?

Bolzau. No - no - jääl ei ole ju mi-
dagi paha -

Scheffler. Aga Bertha kui ainuke
naisterakvas hulga rattaväe ohvit-
seride seas!

Bolzau. Lustilik on see ~~hulga~~ hulga-
ride polk igatahes - lustilik ja vap-
per naenlaste es - aga ka siis kui
karwis jüdanit võtta!

Scheffler. Onu!

Bolzau. O - minu Bertha on tubli
naisterakvas - ja võid teda häesti
ufaldada!

Scheffler. Ja, jeda ma väin -

Bolzau. Muidugi aetakse jutt laia-
li - jutt kuige keeleid on ikka olemas
peest ei maksa hoolida.

Scheffler. O jüisgi - jüisgi - (Koosvale)
 Ta on minu pääle pahane - kui ta
 nüüd just jellepäraast oma ümberlübit-
 jeda lafeb! - Onu - ma joidan ka
 Rosenborfi!

Bolzau. Itk - täna?

Scheffler. Ja - kohe! (Tahab üra
minna)

Bolzau. Aga koosolek?

Scheffler. Üks puhas!

Bolzau oota oneti kuni koosolek
 mööda on - siis joidan ma ühes!

Scheffler. Minu pistoli-kasti notame
 meil kohe ühes.

Bolzau. Ja muidugi. - Aga, tead ja,
 igaks juhtumiseks kirjuta paar rida
 ma faadan käskjala ratfa - mida
 varem ta jäält vastu tuleb, seda
 parem.

Scheffler. Muidugi mõista

Bolzau. Ta peab meile vastu tulema.
 Jstu finna - aga kirjuta tõsijelt -
 valjult, et ta seda mitte naljaks
 ei pea.

146.
Scheffler. Ja muidugi - muidugi! (Istub
ja kirjutab.)

Bolzau (enfele). Ma arvan, nüüd on
nad mõlemad pehmeks küpsetatud!

13. stendus.

Bertha. Bolzau. Scheffler.

Bertha (paki postilt, kübar käes). M
olen valmis, onu!

Bolzau. So. (Lüüakse nõnda, et ta Scheffle
ri ära varjab)

Bertha. Kas vanke jääl on?

Bolzau. Jah, jääl ta on!

Scheffler. Mis sugune hüäl! (Üles
karatis.) Bertha!

Bertha. Bruno! (Puttu üksteise juurde
kaelustamine.)

Bolzau. Wäga hästi! - Mis ta
jis on kirjutanud? (Wõtatab ühe, seda
nimetab ta valjuko-! „Minu ainus
armastatud, jumaldatud Bertha-“)

Scheffler. Ja - see ja oled!

Bertha. Wõid ja mulle andeko anda
Bruno?

Scheffler. Koix - Koix! (Kaelustamine)

Bolzau. Arge häbenege, lapped!

Bertha. Ma pean jinnuga üksi oia-
kima - mul on julle nõnda palju üt-
da - üles tunnistada - ma olin ou-
nyal, ifemeelik, kergemeelne naene!

Scheffler. Minu hää Bertha! (Wib
ta ära. Mõlemad keskelt ära)

Steinkirch (arab par. p. uske). Herra
kaubandunik, - kas ma tohisin
küfida -

Bolzau. Jft - kas tui küll ootate!
(Panb uske kinni.)

14. etendus.

Wilhelmine, Ludmilla, Bolzau.

Wilhelmine (keskelt). Scheffler ja Bertha
lähewad õrnalt käfikäes - mis see juis-
on?

Bolzau. Astapidu, kallike! Seda
olen mina teinud.

Wilhelmine (jiste astudes). Ludmilla-
jää jia - ära mine ära!

Ludmilla (jäob uske pääle jisma, waa-
tab wälja).

Bolzau. Ma tahaksin täna weel

148.
ühete pidu pühitfeda. Kuule ometi, eit,
kõijelt, - mul ei ole kauda aega. (Wõtab
tema ümberst kimmi.)

Wilhelmine (hüüab). Kudmilla! - Noh,
mis-ful on fuis?

Bolzau (wõtab ennast kokku). Minna
on filmapilkufid, kus mees täiesti mees
peab olema - kus ta oma tahtmise
läbi peab rüüma - jett et ta jeda
sigeke peab -

Wilhelmine. Meil naestel on ka filmas
pilkufid, kus meie täiesti naesed peame
olema.

Bolzau. Meie oleme nüüguuse filmas
pilgu juurde jõudnud.

Wilhelmine. Noh?

Bolzau. Ma tahan täis-mees olla.

Wilhelmine - ma olen ühe tubli noore
mehe leidnud!

Wilhelmine Na juba mõtlefin!
(waatab ümber)

Bolzau. Tä armastab kudmillat!

Wilhelmine. Las' ta armastab!

Bolzau. Tä peab tema jaama!

149.
Wilhelmine (kindlalt): Ei ialgi!

Bolzan: Et jul aji täiesti jelge oleks-
ma olen temale ludmilla ka lubanud!

Wilhelmine: Bolzan!

Bolzan: Tä tuleb warsti fua - ja on
minu kindel tahtmine - - ma ujun,
et ja mulle tempu tegema ei hakka -

Wilhelmine: Uju aga - küll ma teen,
mis-tarwis!

Schnake (taga näitepinte): Herra
Kaubaõuunik! Herra Kaubaõu-
nik!

Ludmilla: Armas õnu - herra Schnake -

Bolzan (rihalelt): Woiks-teda kont
wotta! (Tä lähel kekkukseft ära, nõnda
et teda Schnakega näha on, kuidas
wiimane ägedalt kättega wehib).

Wilhelmine: Aji lähel kofifeks - - mina
ei anna mitte järele! - Ludmilla!

Ludmilla: Armas-tädi?

Wilhelmine: Sa tead, armas laps, kuidas
ma find armastan - kuidas ma minu
seft noolt kaman!

Ludmilla: Muidugi, armas-tädi!

Wilhelmine (ärewufes). Koik, mis ma
ette wotan - jinnib ainult jinnu ka
juko - ära jis - mitte kardä, laps!
(Silitab ludmilla palefid.)

Ludmilla Su kölab nõnda kahtlafelt
- mis ja tahad teha?

Wilhelmine (wotab ludmilla käft
kinni). Tule - ma pean jinnu julgeole
ku eft hoolitfema - ma panen jind
luku kaha.

Ludmilla. Aga tädi!

Wilhelmine. Su on ainult jinnu tõfise
kaju päraft! (wib ta par pool ukse
juwde). Mine jia tuppä - ma kää
nan ukse kinni.

Ludmilla. Aga tädi -!

Wilhelmine. Täida minu käsku -
tee aya ruttu! (awab ukse ja lafob
Ludmilla jise astuda.)

Ludmilla. Nagu soowid, tädi!

Wilhelmine (käänab ukse lukku,
wotab wõtme eft ära). So - niid jaa -
me näha!

Bolzau (ukse pääl Schnakely). Ma

tulen kohe! (Astub ^{151.} järe, näeb Wilhel-
minet.) Mis ja siis jääl teed, Kallix?
Wilhelmine (näitab rätit). So - mina
tegin, mis tarvis! Lühemilla on lühem
kaya!

Bolzau. Jääl jee?

Wilhelmine. Muidugi - jääl on ta
kindlas kohas!

Bolzau. Aga - tüdruk jääl kinni!
Kas ja tead ka, mis ja teed?

Wilhelmine. Muidugi tean via jeda!

Bolzau. Noh, minugi pärast - aga
jina pead jellest vastutama.

Wilhelmine. Ja muidugi - lühemilla
ifa saab mind tänama.

Bolzau. Na, mina pean oma käed
jüüft puhtaks - aga nüüd võin
ma võimaks rahulikult koosolekule
minna - jelle asja oled ja hästi
teinud!

Wilhelmine. Mine rahulikult - ilma
mureta - mina jään jia oma koha
pääle.

Bolzau (hüüdes). Liina! (Kõrvale.)

Sellest saab tore lugu! ^{152.} — Liina, minu
kub! (Pah. poole ära!)

Wilhelmine. Aha — need kanged me-
hed — nii pea kui nad näwad, et tofi
taga on — annavad nad ruttu järle
— nagu praegu minu kange mees!
Oh, kuhu nad jõuakjivad, kui meie
mitte nii mõistlikult ei toimetaks!

W. etendus.

Wilhelmine. Hartwig.

Hartwig (Keskelt). Saäl et on tädi-
ma raagin terraga. Kaubaõunu-
niku prona, mul on aum!

Wilhelmine. Tii otjite müidugi minu
meest?

Hartwig. Ei — just ümberpöördukt — ma
täna on juhtumist, et mul om on teie-
ga ükfi rääkida.

Wilhelmine (jobralikult). Jkka peenelt,
herra Hartwig!

Hartwig. Kaubaõunniku prona-
nimise elus on filmapilkufid, kus-
teataw tarwidus on, oma mõtteid oja
mõttikule hingele wälja puistata.

Wilhelmine. Oja - oja!

Hartwig. Noh - lihidalt - kaubano-
miku proua, teie kahtutatar on minu
pääle kustutamata mõju avaldanud.

Wilhelmine (äritatult). Mis-?

Hartwig. Nii kustutamata mõju,
et ma oma eespidist du ilma temata
mõteldagi ei mõista - olge nõnda
lahke -

Wilhelmine. Aga herra Hartwig -!

Kas teie oletate see noor tubli mees,
kellest - Bolzan rääkis?

Hartwig. Rääkis ta ühest noorest,
tublist tühest? Ja - täiesti õige - se
ma siht küll olen -

Wilhelmine (äritatult). Noh, herra
Hartwig - joo tahan ma ka teile
lihidalt ütelda - ma ei armasta
mitte halba nalja!

Hartwig. Aga kaubanoomiku proua -

Wilhelmine. Iida võin ma ainult
halvaks naljaks pidada, kui teie minu
menmatutre kätt igastete. Olgu see teile
igawefko veldud: mees, kellel jüda ih-

154.
tepubku keele pääl - jeda nagu kuru
pääl pakub - se ei ole kellegi mees-
minu lüdmilla jaoks!

Hartwig. lubage lüdmilla? Ma
ei räägi sugugi prilli lüdmillast!

Wilhelmine. Mitte?

Hartwig. Ei - ma arwajintei wenna
tütart Berthat -

Wilhelmine. Berthat?! Hahaha! -
(Kõwale) See on tore! (Kõwasti) Noh-
jus-peate Scheffleriga rääkima -
temal on õigus jelle üle õffustata-
jäl ta on parajasti!

16. etendus

Endised. Scheffler. Siis Bertha.

Hartwig. Wabandage - ah - Scheffler
- jober - jäl oled ja - leidsid ja
keda?

Scheffler. Ja.

Hartwig. Rääkisid ja temaga?

Scheffler. Ja.

Hartwig. Kirjutasid ja temale
minu tundmugi?

Scheffler. Ja.

155.
Hartwig. Noh - ja tema - mis ta ütles -
armastab ta mind?

Scheffler. Ei!

Hartwig. Ah - ja näjatab?

Scheffler. Ta rääkis minu armuaval-
dusest - tunnistas mulle kõik üles!

Hartwig. Noh - ja mis tema ütles?

Scheffler. Ta ütles, ja olewat tema
mehe naigest halvasti rääkinud.

Hartwig. Luba oneti - tema mehe -
naigest?

Scheffler. Ja, tema mehe naigest.

Hartwig. Tema mehe - naigest? Ja
on siis kental mees?

Scheffler. Muidugi - ju on ju minu
naene - küüsi tema enese käest!

Hartwig. Ah - ah -!

Bertha. Noh, herra Hartwig - kas
teie veel leiate, et minu mees kahwa-
tu on? Ma usun - ta on jälle endi-
ne! (Räägib Scheffleriga.)

Hartwig (Mahaöödud). Nii rumal
ei ole ma oma terweks elus veel ol-
nud!

156.
Wilhelmine. Mis-teil siis on, herra
Hartwig?

Hartwig. Ma ei või seda kellelegi
ütelda, kaubandusmehi proua!

Scheffler (annab talle kätt). Hartwig-
ma tänan sind - julon juft minu
maitse!

17. detsember.

Endised. Franz. Bolzau.

Bolzau (muskas kumro ja kibber käes)
(pah. poolt). So-õnneti wiimaks olen
ma juba nii kangel!

Franz (kuskelt). Herra kaubandus-
mehi, komitee koosseisust on herra
Steinkirchi järelle joaditud - kes-juin
pidada olema - olla väga rutuline
asi!

Bolzau. Hää küll - ma tean juba!
(Franz äras) ja muudugi, tuntu on
juin - minu naene teab seda.

Wilhelmine. Ah, mis ma pean
teadma?

Bolzau. Minu naene paneb tänä
koik luku taha - ta on ka doktor

Steinkirchiga jeda teinud.¹⁰⁷

Wilhelmine. Jäta omaid naljad
täna, Bolzau - ma ei ole sugugi selles-
tujus!

Bolzau. Ma ütlen aga sulle tofi-
felt - ja oled jelle tubli nooremehe
kinni pannud! Saäl jee-!

Wilhelmine. So - (astub par. poole
ukse juurde.) Ludmilla, oled ja veel
jaäl?

Ludmilla (jeft). Ja, armas tädi!

Wilhelmine. Kas kundes - Ludmilla on
jaäl jee!

Bolzau. Nõu - jee-luba mind ka!

(Läheb par. poole ukse juurde.) Kuidas
kui käfi käib, armas Steinkirch?

Steinkirch (jeft, kõvasti). Wäga
hästi, herra Bolzau!

Wilhelmine (ilmataades - tagasi pöör-
tes). Mis see on?

Bolzau. Kas kundes, kalline - laje
see tubli noormees wälja!

Wilhelmine. Sa pöörane, see on minu

158.
Jum! (Kukub tooli pääle, annab
Bolzau wötme.)

Bolzau (awab usjes. Aga mis mood
je jio on - ludmilla - noornes -?
Ludmilla. Mina olen jüta, onu!
Steinkirch. Mina nijamuti, herra
Bolzau!

Bolzau. Mis pean ma nüid teiega
teema?

Wilhelmine (üles karates). O - meie
ei ole weel lõpule jõudnud!

Steinkirch. Kaub anõminiku
proua!

Ludmilla. Armas tädi!

Wilhelmine. Noh - olgu jio minu
qipäcraft - ma olen nõuus, lapped!

Ludmilla. Armas tädi!

(Lütkumine - õnnesoovimine.)

Hartwig. Nüid läheb mu teine
ingel ka!

W. etendus.

Endised Schnake!

Schnake (keskelt) otjas! - Koik
on otjas, minu herrad!

Koik. Mis on offas?^{159.}

Schnake. Nastapidu si faa olema!

Koik. Kuidas?

Schnake. Mispärast ei tulnud teie mitte? Riidu si faanud vaigistada.

"Kandlehääl" astus tagasi, "Meeste-laul" ka - üldine lauljate ühjus on lahkuksainud!

Koik. Ah -!

Schnake. Koik on offas - lihtsõid on ära kustutatud.

Bolzau. Noh, siis pange lihtsõid siin põlema - meie pühitsemise siin perekonnas - (Bertha ja Scheffleri pääle tähendades) jalale seatud nahk-nastapidu - (Ludmilla ja Steinkirchi poole) ja õnneliseks abi-elu algamiseks pida!

Bertha ja Scheffler. Muidugi!

Steinkirch ja Ludmilla. Muidugi!

Wilhelmine. Ja meie?

Bolzau. Kallike, julle muretsem ma siin kõlla!

Wilhelmine. Heinrich! (Arwab käed,

160.
et teda kaalustada)

Hartwig. Ja mina pean täna
õnneti veel ühe kõne! (Hakkab
patholoogas) Minu herrad - täna
on -

Kõik. Jumala pärast -! (Kui
nad teda ümber püüavad, et juud
kinni hoida, langeb

Eesriie.)
